



Sössö

1/08



3 Pääkirjoitus	Just living a dream 16
4 Puheenjohtajan 2008 Haastattelu	About studying in Austria 18
5 Biokillan ensiaskeleet	Laitosesittelyt 19
6 Sössö kruunattiin kiltalehtikisan voittajaksi	Sössö testaa: kaiuttimet 20
8 Fuksikapteenien palsta, Edustajistopalsta	Excuse me, officer.. 22
9 Professori Martti Valtosesta killan uusi oltermanni	Accenture työnantajana 24
10 Uusi vuosi - uudet kujeet, Jorma Kyyrästä tiedekunnan dekaani	Kiltapatriuuna esittäytyy 26
11 Kysy Matilta	Toinen tuleminen 27
12 Miten parantaa opiskelutapoja?	Meine Studien (und Essen) - OSA 1 28
13 Historian siipien havinaa	Skulttuuria arkeen, Pähkinähurkka 30
14 PoTa86	Alustava tapahtumakalenteri keväälle 2008 31

Pääkirjoitus

Minkälainen on hyvä kiltalehti? Onko lehti tiedotusta varten, vai voivatko kiltalehden jutut käsitellä mitä vain? Mieliä on monia, mutta suurin osa lienee samaa mieltä siitä, että kiltalehti on lukijoitaan varten. Mutta mitä kiltalaiset lehdeksi haluavat? Onko lehti vain jäännös menneiltä vuosikymmeniltä, ja tehdäänkö sitä ainoastaan tavan vuoksi? Miksi kiltalehteä painetaan paperille? Monet paperiset lehdet ovat joutuneet perustelemaan olemassaoloaan ja monet lehdet ovatkin siirtyneet kokonaan sähköiseen muotoon.

Uhkakuvista huolimatta meidän lehdelämme, Sössöllä, on mennyt viime aikoina hyvin. Tai itseasiassa paremmin kuin hyvin. Vaikka lehteämme voi lukea netissä, niin silti paperiversion menekki on kasvanut. Huolimatta vapaa-aikamme rajallisuudesta, olemme silti löytäneet motivoituneita kirjoittajia, kuvaajia ja taittäjia, jotka haluavat tehdä lehdestämme entistä paremman. Sössön toimikunnassa on ennätysmäärä jäseniä. Tämä ei olisi mahdollista, ellei kiltalehden tekoa koettaisi mielekkääksi. Parasta kuitenkin on, että aktiivisuus ei rajoitu toimikuntaan. Toimitussessamme on lisäksi kuusi toimittajaa, mutta tässä lehdessä on kuitenkin 17 eri kirjoittajan tekstejä!

Lehtemme viime vuoden kruunasi Polyteekkarin myöntämä Vuoden Paras kiltalehti -titteli. Onko olemassa parempaa kiltalehteä, kuin sellainen, jonka tekijäkunta ei rajoitu vain nimettyihin toimijoihin? Lehden teko on parhaimmillaan meidän kaikkien yhteinen projekti. Tehkäämme siis kaikkemme, että Sössö olisi tänä vuonna entistä parempi.

Tervetuloa sekä lukemaan, että tekemään kaikkien aikojen parasta kiltalehteä!

Leni Järvenpää
Sössön Päätoimittaja 2008



Julkaisija: Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinööriklita ry
Päätoimittaja: Leni Järvenpää [lejarven@cc.hut.fi]
Kirjoittajat: Leni Järvenpää, Juha-Matti Lehtinen, Ossi Miikkulainen, Juuso Parkkinen, Venla Pouru, Taru Simonen, Anne Vainio
Vierailevat: Riku Hanhinen, Maria Klonner, Matti Kuusmin, Nina Lagus, Janne Lahdenperä, Olli Laine, Johanna Mitjonen, Otto Parantainen, Saku Partanen, Ville Ryhänen
Kuvat: Ville Juurikkala, Leni Järvenpää, Ilpo Koskinen, Matti Kur-

kela, Meri Laitinen, Juha-Matti Lehtinen, Ossi Miikkulainen, Juuso Parkkinen, Ari Partinen, Tuomas Tikka, J. Zinner
Kuvitukset: Ville Haarala, Taru Simonen, Silja Tirronen
Kannen kuva: Ari Partinen
Taittäjat: Ville Haarala, Sadi Hossain
Paino: Painotalo Casper Oy, helmikuu 2008
Painos:
Palaute ja verkkolehti: sik-sosso@list.tky.fi, sik.tky.fi

Nimi: Marko Kalevi Miettinen
Ikä: 25
Vuosikurssi/opintoviikot: 6./vajaa 100

Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinööriilta ry:n puheenjohtaja Marko Miettinen, miksi ryhdyit puheenjohtajaksi?

Oon ollu kauan kiltatoiminnassa mukana ja nautin siitä. Koen killan tosi mielenkiintoiseksi ja hallituksen vetäminen kiinnosti. Mulla on asioista mielipiteitä, ja puhiksen asemassa voin laaja-alaisesti saada niitä kuuluviin ja vaikuttaa todella moneen killan osa-alueeseen.

Kaduttaako?

Ei ainakaan vielä.

Onko puheenjohtajana oleminen ollut sellasta kuin odotit?

Keskimäärin joo. Jonkin verran on tullu odottamattomia uusia tilanteita, mutta se nyt ei itsessään oo ollu yllättävää.

Mikä tekee sinusta hyvän puhiksen?

Mulla on hyvä kokonaiskuva killasta. Oon kärsivällinen ja määrätietoinen. Lisäksi se, että on hyvä hallitus tukena, auttaa suunnattomasti.

Onko sellasia asioita joissa täytyy onnistua, jotta olisi hyvä vuosi?

Ei oo tarkasti määriteltyjä tavoitteita. On kuitenkin asioita, joita pyrin parantaa ja joita kohden tähtään. Ulkkaritoiminnan parantaminen on yksi näistä. Lisäksi se, että selviäisimme monien uudistusten keskeltä kunnialla, on laaja-alaisempi tavoite.

Olet myös PoTa tirehtööri. Asteikolla 1-87, kuinka hyvin hommat on hallussa?

73

Mieleenpainuvin napajallu?

Niitä on niin monia :) Sanoisin, että suurin osa on mieleenpainuvia. Joskus harvoin napajallu voi tosin epäonnistua.

Miten napajallu voi epäonnistua?

Karvasesta navasta saattaa jäädä karvoja hampaiden väliin. Se ei oo kiva, ja napanöyhtä täytyy aina muistaa poistaa.

Mitä sellaista aiot tehdä kaudellasi, josta sinut muistettaisiin?

Toivoisin, että ihmisille jäis positiivinen ja aikaansaava kuva minusta sekä koko vuodesta. Parasta olis, jos ihmiset sanois vuoden jälkeen, et "Hyvin sä vedit."

Kuinka karvaisena asteikolla 3-7 pidät etureittäsi?

5. Haluan kuitenkin mainita, että pohkeet menee yli asteikosta.

Yleisin väärinkäsitys sinusta?

Joko se, että osaan soittaa mitä vaan, tai että oon aina hyvällä tuulella.

Mitä aiot tehdä paremmin kuin Olli?

Aion huomioida ulkkarit paremmin.

Kuinka monta kertaa kuluvana vuonna luulet tarvitsevasi taluttajaa kotimat-kalla ja onks sulla jo olemassa vakitaluttaja?

Ehkä 4 kertaa. Ei oo olemassa vakitaluttajaa, mutta vakijälkihoito on.

Tiedätkö missä asut?

Useimmiten.

Puheenjohtajan 2008 haastattelu

Teksti: Leni Järvenpää

Kuva: Tuomas Tikka



Biokillan ensiaskeleet

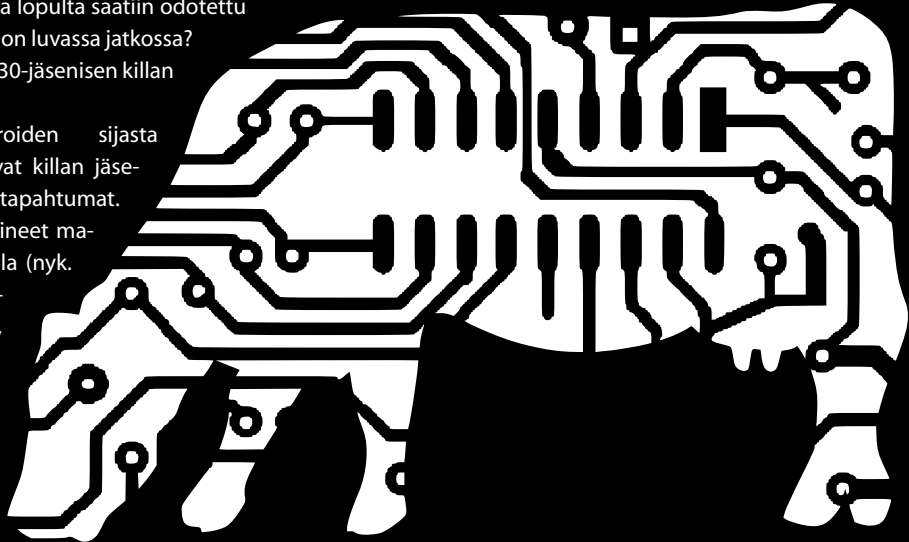
Teksti: Venla Pouru

Bioinformaatioteknolgian opiskelijoiden ammat-
tianeuhdistys Inkubio perustettiin vuonna 2003
uuden koulutusohjelman myötä edustamaan opis-
kelijoita aina fuksista bioDI:ksi. Viime vuoden joulukuussa
Inkubiosta tuli vaiheikkaan prosessin jälkeen TKY:n edus-
tajiston päätöksellä kiltta. Kun ajatus kiltautumisesta ensi
kerran virisi biolaisten keskuudessa, nousi keskusteluissa
esille toiveita paremmasta edunvalvonnasta, suhteista
bioalan yrityksiin ja tutkinto-ohjelman opiskelijoiden ti-
viimmästä verkostoitumisesta. Aktiivisen talkootoimin-
nan kautta asia tuotiin esille ja lopulta saatiin odotettu
kiltautumisstatus. Mutta mitä on luvassa jatkossa?
Millaiset ovat tämän uuden, 130-jäsenisen killan
tulevaisuudennäkymät?

Organisaatiokoukeroiden sijasta
näkyvään toimintaan kuuluvat killan jäse-
nilleen tarjoamat palvelut ja tapahtumat.
Biolaiset ovat kesästä asti voineet ma-
jailla Inkubion kerhohuoneella (nyk.
kiltahuone), jossa on mah-
dollisuus vaikka kahvitella,
datailla, pelata Tekkeniä ja
satunnaisesti opiskella. Jä-
senten on myös mahdollista
lainata laboratoriotakkeja
killalta. Kiltalehteä puuha-
taan parhaillaan: Nimestä
on käyty keskustelua ja toi-
mittajatyryrkkyä on haussa. Vilkaistu tapahtumakalenteriin
kertoo, että kaikenlaista menoa on keväälle luvassa:
ainakin peli-iltaa Smökissä ja Wappusitsit. Kevään koho-
kohta lienee killan vuosijuhla Apoptoosi (solukuolema,
toim. huom.), joka järjestetään 8.3. vielä salaisessa juhla-
paikassa.

Olenaisiin kysymys on ehkä kuitenkin biofuksi-
en kohtalo - millainen kasvatus ensi vuoden fukseille on
luvassa, kun kasvattaja on SIK:in sijasta Inkubio? Sössö
kysyi fuksikapteeni Henna Vepsäläiseltä ensi vuoden nä-
kymiä.

On selvää, että biofuksien porukka tulee myös
ensi vuonna olemaan pieni, minkä vuoksi Inkubiolla ei voi
olla resursseja järjestää saman mittakaavan tapahtumia kuin
suuremmilla killoilla. Toisaalta 40 biofuksia muodostavat to-
dennäköisemmin tiiviimmän porukan kuin isompi joukko.
Tai kuten Henna sanoo: "Pieni porukka mahdollistaa vaikka
sen, että koko vuosikurssin voi kutsua kotiinsa kylään." Fuk-
seille suunnattuja tapahtumia on suunniteltu jonkin verran.
Luvassa on perinteistä teekkarikulttuuria, kuten saunailtoja
ja sitsejä, ja lisäksi pyritään jatkamaan Inkubion jo olemassa



olevia fuksitapahtumaperinteitä. "Tapahtumista pyritään te-
kemään mahdollisimman monipuolisia, jotta kaikki löytävät
jotain mukavaa ajanvietettä fuksivuodellensa", kertoo Hen-
na. Todennäköistä on myös, että fuksit tulevat pukeutumaan
uusiin haalareihin.

Inkubio toivoo hedelmällistä yhteistyötä kaikkien
kilttojen kanssa, mutta SIK tulee Hennan mukaan olemaan
tässä asiassa erityisasemassa. Ainakin joitain yhteisiä fuksita-
pahtumia on suunnitelmassa. Kaiken kaikkiaan vaikuttaa siltä,
että on syntynyt tiivis ja innokkaiden jäsenten pyörittämä kil-
ta. Sössö onnittelee!

Sössö kruunattiin kiltalehtikisan voittajaksi

Teksti: Johanna Mitjonen

Kuvaaja: Meri Laitinen

Otaniemen kiltalehdistön parhaimmistoa on valittu jo vuosien ajan. Aiemmin palkinnon ovat pokanneet esimerkiksi Kultainen tomaatti ja Wuorikautiset. Vuoden 2007 palkinto napsahti sähköinsinöörikillan Sössölle.

Polyteekkarin järjestämä kiltalehtikilpailu saateltiin päätökseen joulukuussa, 15.12. Sössö palkittiin vuoden 2007 parhaana kiltalehtenä. Kiltalehtikisan tämänvuotisesta voittajajoukkueesta paikalla vastaanottamassa kiertopalkinnon, kirjoituskoneen ja pullon oikeaa sampakaljaa olivat sekä päätoimittaja **Pekko** että taittaja **Leni**.

Tänä vuonna voittajan valitsi Polyteekkarin toimitus. Kaikkia kiltalehtiä selaillessa oli mukava huomata, että kiltalehtiperinne elää edelleen voimakkaana, ja että monissa killoissa lehtien tekoon todella panostetaan. Toimitus toivookin jaksamista ja hyvää meininkiä lehtien tekoon kaikille myös jatkossa.

Kisan kärkeen nousivat lehdet, joissa oli sekä ulkonäköä että sisältöä. Sössöön ihastuttiin koska siinä oli mahtavia juttujen kuvituksia: sekä laadukkaita valokuvia että hyvää piirroskuvitusta. Rakennetta ja konseptia oli mietitty, lehdessä oli erilaisia juttutyyppejä ja taitosta oli pyritty tekemään johdonmukainen eri lehtien välillä. Kannen merkitystä ei voi koskaan korostaa liikaa, on usein kannesta kiinni, hylkääkö vai hyväksyykö lukija lehden. Jos lehti ei päädy lukijan käteen, ei sisällölläkään ole merkitystä. Sössössä on vuoden varrella ollut kansia, jotka ovat hienosti ammentaneet aiheensa ilmentymisajankohdan asioista.

Sitä mikä tekee kiltalehdestä hyvän, pohdittiin paljon raadissa. Killan toiminta ja siitä kertominen on ehdottomasti kiltalehden tehtävä numero yksi. Kiltalehtien ei tarvitse pyrkiä asialliseen linjaan jutuissaan, mutta tiedottaminen ajankohtaisista asioista on kuitenkin hyvä pitää mielessä. Hauskuus kuuluu erottamattomana osana kiltalehtiin, Sössössä tämäkin puoli oli kunnossa, kaikenlainen KIK:n tutkiminen kilvoittelun hengessä oli toteutettu hupaisasti.

Sössö kiilasi lopulta kärkeen, koska siinä oli tähdätty rohkeasti korkeammalle. Oman killan touhuista kertominen on tärkeää, mutta Sössössä oli pyritty myös selostamaan TKK:lla tapahtuvista asioista ja ilmiöistä sähköläisen näkökulmasta. Esimerkiksi opintotoimikunnan palstalta kiltalainen on vuoden varrella voinut lukea monista itseään lähellä olevista aiheista ja ylioppilaskunnan alayhdistysten toimintaa on myös esitelty lehden eri numeroissa. Vaikutuksen Sössössä teki myös sen tasaisen hyvän jälki, lehden jokaiseen numeroon oli jaettu panostaa ja näin ollen lehti oli koko ajan laadukas.

Johanna Mitjonen

Sössön leijassurffaas (2|07) juttu herätti suunnatonta kateutta kirjoittajassa (olisi halunnut sen Polyteekkariin).



Fuksikapteenien palsta

Joululomineen oli ja meni varsin nopeasti. Lunta ei satanut kuin vasta ihan äsken, tammissä, tai sen jälkeen. Tai oikeastaan satoi, mutta se sulii heti pois. Saa nähdä, onko lunta maassa lehti tulee ulos.

Oikeastaan tämän tekstin ei ole tarkoitus olla mikään menneen tai tulevan talus. Jos lunta kuitenkaan ei ole, tule tai se sulaa pois ennen aikojaan, voi helpommin tuksen. Ja kevättähän kannattaa odottaa monestakin syystä. Tässä vaiheessa talvea jännittää, josko fuksimajuri päättäisi järjestää Wapun. Toivottavasti päättää. Aina-jouluisen välitarkastuksen perusteella olevan pullat hyvin uunissa lakinsaannin jestetään. Vielä on jonkin verran tekemistä kevääksi, mutta se on oikeastaan ihan makalenterista nimittäin löytyy paljon kokemuksen arvoista ainesta.

Toivoisimme, että myös ne fuksit, joiden pistesaldo ei nyt tammikuussa vaikuta hirveän hyvältä, kävisivät tapahumissa. Vaikka kortissa ei olisikaan kuin pari tai nolla merkintää, niin peli ei ole vielä menetetty, kunhan ei jätä kaikkea uurastusta huhtikuun varaan. Silloin alkaa olla jo vähän myöhäistä, jos pisteitä puuttuu paljon. Ai, niin. Tämä koskee myös kaikkia teitä, joilla pisteitä on paljon, mutta pääaine puuttuu vielä: Tehkää se ajoissa. Niin on helpompaa a) teille ja b) meille kippareille. Ja sitten vielä yksi asia, joka koskee kaikkia fukseja: Olisimme iloisia, jos pyytäisitte merkinnät korttiin aina itse tapahtumassa tai jos kortti ei ole mukana niin mahdollisimman pian tapahtuman jälkeen. Sekin helpottaisi meidän kipparien hommaa.

Tämä riittänee näistä puoli virallisuuksista tältä erää. Toivottavasti tuleva kevät on itse kullekin antoisa ja ikimuis-toinen – hyvässä mielessä. Me uskomme, että se on. Nyt lienee kuitenkin aika pistää tämä teksti eteenpäin ja painua nukku-maan.

kuun puolella välis-vielä silloin, kun tämä

ven lumien säätiedo-aloittaa kevään odo-voi jo ihan hyvin alkaa kin SIK-fukseilla vaikutti suhteen, jos Wappu jär-hyvä asia. Kevään tapahtu-

PoTa:a odotellessa,

Kipparinne
Nina ja Otto

Edustajistopalsta

Uusi ja tuore edustajistopalsta koristaa ja informoi Sössön sivua tästä lähtien. Muutama sana yleisesti TKY:n edustajistos-ta on varmasti paikallaan. Edustajiston tehtävä on päättää ylioppilaskunnan asioista. Jäsenet ylioppilaskunnan ylim-pään päättävään elimeen valitaan edustajistovaaleilla joka toinen vuosi. Nyt kautensa aloittanut edustajisto valittiin siis syksyllä 2007.

Kuluvan edustajistokauden tärkeyttä tässä ei tarvitse paljoa korostaa. Tosi asia on kuitenkin, ettei ylioppilaskun-tamme todennäköisesti jatka nykyisessä muodossaan kahta vuotta. Haluaisin mielelläni nähdä aktiivista keskustelua koko jäsenistön keskuudessa. Menestyksekkään ja laajan keskustelun pohjalta on helppo tai ainakin helpompi tehdä ratkaisuja, jotka vaikuttavat koko ylioppilaskuntaamme.

Edustajiston niin kuin koko TKY:n normaali toiminta ei kuitenkaan pysähdy, vaikka ylioppilaskuntien yhdistyminen työllistääkin. Varsinainen työskentely edustajistossa jakautuu kokouksiin, iltakouluihin sekä toimikunta- ja valiokuntatyöskentelyihin. Tänä vuonna toimivia elimiä ovat todennäköisesti sääntövaliokunta, strategiatoimikunta ja taloustyöryhmä. Edustajiston toimintaan voi parhaiten tutustua tulemalla seuraamaan kokouksia!

Olli Laine
TKY:n edustajiston 1. varapuheenjohtaja

Professori Martti Valtosesta

killan uusi oltermanni

Teksti: Juha-Matti Lehtinen

Kuva: Ilpo Koskinen

Lähteet: fi.wikipedia.org

Muutaman kuukauden selvitystyön tuloksena Sähköinsinöörikillan valtuusto päätti kokouksessaan 1/08 (10.12.2007) valita tekniikan tohtori, Professori Martti Valtosen killan oltermanniksi kaudelle 2008-2010. Valtonen (s. 1947) toimii tällä hetkellä Teoreettisen sähkötekniikan professorina Radiotieteen ja -tekniikan laitoksella. Häneen voit törmätä opettajan ominaisuudessa esimerkiksi kursseilla Pii-rianalyysi 1 ja 2.

Uusi oltermannimme on saanut useita tunnustuksia sekä opettajana että esimiehenä tekemästään työstä. Professori Valtonen tunnetaan erityisesti opiskelijoiden keskuudessa helposti lähestyttävänä opettajana sekä erinomaisena luennoitsijana – ei vähiten opetuksen laadun edistämiseksi tehdyn työn johdosta.

Killan edellinen oltermanni – Professori Heikki Hämmäinen (2005-2008) – lupautui hieman epävirallisemmissa merkeissä olla uuden oltermannin apuna, jotta hyväksi koetut perinteet ja arvokas oltermannitoiminta jatkuisivat mahdollisimman sulavasti jatkossakin.

Onnittelut killan uudelle oltermannille myös Sössön toimituksen puolesta! Kiitokset myös väistyneelle oltermannille hyvin tehdystä työstä killan hyväksi!

OLTERMANNI – w00t?
Suora lainaus Wikipediasta hakusanalla Oltermanni:
"Oltermanni on epävirallisissa yhteyksissä käytetty arvonimi. Alun perin oltermanni oli kylänvanhin. Myös kaupungeissa vastaava nimitys oli käytössä tarkoittamassa porvariston luottamusmiestä. Oltermannilla voidaan viitata myös ammattikunnan tai -killan esimieheen eli 'vanhimpaan'. -- Oltermannin hallussa oli myös arvomerkinä oltermanninsauva. -- Nykyään oltermanni-arvonimeä käyttävät ainakin teekkarikillat eli tekniikan opiskelijoiden ainejärjestöt."

SIK ry:n lippu- ja merkkihjesääntö tietää kuitenkin tarkemmin oltermannin merkityksen killalle: "Osaston ja killan välistä yhteydenpitoa varten valitaan osaston opettajakunnan joukosta killalle oltermanni kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Oltermannin valitsee killan valtuusto. Oltermannin tunnukseksi on oltermanninsauva. Toimikautensa ajan oltermanni on oikeutettu käyttämään killan edustusmerkkiä."



Uusi vuosi – uudet kujeet

Vuosi on taas kerran vaihtunut jo ties kuinka monetta kertaa. Samalla myös Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinöörilä ry:n Opintomestarin pesti on siirtynyt minulle. Vuosi 2008 toi myöskin tiedekunnat osastojen tilalle, ja oma vanha Sähkö- ja tietoliikennetekniikan osastomme muuttui yhdessä yössä Elektroniikan, tietoliikenteen ja automaation tiedekunnaksi napaten mukaansa Automaatio- ja systeemitekniikan koulutusohjelman. Kokemuksista voin sanoa, että ainakin allekirjoittaneelle tiedekuntaudistus sujui mullistuksitta. Kaikki on jatkunut kuten ennenkin, ainakin mitä opiskeluihin tulee. Tuttujen SIK-läisten halopeden seuraan on tietysti liittynyt uusia naamoja AS:n sekä upouuden Bioinformaatioteknologian opiskelijoiden killan, Inkubion puolelta. Omasta mielestäni on ihanaa nähdä myös heitä huolehtimassa opiskelijoidensa etujenvällynnästä. Kaikki on toiminut mutkattomasti, ja toistaiseksi töitä sulavuuden eteen tehdään lähinnä kulissien takana. Aika näyttää, mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Omasta mielestäni suurin muutos odottaa meitä kuitenkin vasta edessäpäin. Lukuvuonna 2009-2010 todennäköisesti kaikki muuttuu, kun uusi ja uljas Innovaatioyliopisto aloittaa ensimmäisen lukuvuotensa. Onko nämä muutokset hyvään vai huonoon suuntaan, on paljon itsesääntämekin kiinni, joten olkaamme aktiivisia ja vaikuttakaamme!

Riku Hanhinen, Opintomestari 2008

Jorma Kyyräästä tiedekunnan dekaani

Teksti: Juha-Matti Lehtinen

Kuva: Matti Kurkela

Lähteet: fi.wikipedia.org, polialumni.tkk.fi

Kuten moni valveutunut teekkari tietää, siirtyi TKK neljään tiedekuntaan tämän vuoden alusta lähtien. Sähkö- ja tietoliikennetekniikan osasto "absorboitui" osaksi uutta Elektroniikan, tietoliikenteen ja automaation tiedekuntaa. TKK:n tiedekuntaneuvosto päätti kokouksessaan 17.12.2007 valita edellä mainitun tiedekunnan dekaaniksi Professori Jorma Kyyrää (s. 1961). Dekaanin kausi on kolmivuotinen.

Professori Kyyrää on toiminut tehoelektroniikan professorina vuodesta 1997 ja hän oli ennen tiedekuntaudistusta Sähkö- ja Tietoliikennetekniikan Osaston 1. varajohtaja. Kyyrään tutkimusalueina ovat muun muassa teholahteet, taajuusmuuttajat sekä EMC tehoelektroniikassa.

Kyyrää on toiminut myös killan oltermannina erittäin ansioituneesti vuosina 1999-2005. Iloksenne voimme todeta hänen olevan edelleen hyvin aktiivinen tämän toiminnan suhteen ja toivomme tämän hedelmällisen yhteistyön toimivan vastaisuudessaakin yhtä mallikkaasti!

Onnittelut Jorma Kyyrälle Sössön toimituksen puolesta!



DEKAANI – w00t?

Sen lisäksi, että dekaani on 10-hiilinen suoraketjuinen alkaani, voidaan kyseistä sanaa käyttää myös akateemisen viran määritelmänä. Tuo korvaamaton opintojen helpottaja, Wikipedia, osaa kertoa seuraavaa dekaanista: "Dekaani on yliopiston virka. Dekaanin on oltava ennestään tiedekunnan johtaja. Dekaaniksi valittavan on oltava ennestään professori. Dekaanin johtaa ja valvoo tiedekunnan toimintaa. Dekaanin käsittelee ja ratkaisee tiedekunnalle kuuluvat asiat, joista ei toisin säädetä tai johtosäännössä määrätä."

Kysy Matilta, Mattia kiinnostaa.

Kuluneen lukukauden aikana on niin kiltalaisia kuin killasta kiinnostuneitakin askarruttanut monenlaiset asiat. Varsin pian kävi selväksi, että allekirjoittanut on ainoa oikea henkilö vastaamaan näihin visaisiin kysymyksiin, sillä yleisimmin kiltaiten huulilla ollut kysymys oli varsin suoraan minulle osoitettu. Voitte vuoden aikana lähettää kysymyksiä anonyymisti tai omalla nimelläne osoitteeseen kysymatilta@gmail.com.

-Matti

Vittu Matti, otitko sä simaa?

-Sie rehti

Nythän asia on niin että ehkä otin, ehkä en. Sikäli kun nyt muisti pelaa ja todistanlausuntoja on uskomisen niin... No otinhan minä! Kope-dan naiset, ah ne ihanat viettelijättäret, ja heidän kotipolttoinen mus-taherukkaliköörinsä!!

Kuulin että joku kutsui minua vanhaksi likaiseksi sedäksi. Mitä se tarkoittaa ja miten voin puhdistua?

-Iskä

Se tarkoittaa sitä että sinun tulisi paeta Kambodzaan, tai vaihtoehtoisesti odotella vieraita kellarissa lauantai iltapäivisin. Mutta joka tapauksessa auttaa jos peseydyt. Jos sekään ei auta on likaisuus sielussasi ja voit yrittää puhdistaa sen esimerkiksi jonkinlaisella uskonnollisella rituaalilla, tosin useimmiten katumus on vaatimus, jota sinä vanhana likaisena setänä et tietenkään tunne!

Kuinka paljon on liikaa?

-Hovimestari on syyllinen

Liika on liikaa ja koskaan ei ole tarpeeksi. Tarvitseeko sitä muuta tietää? Mutta jos nyt ehdottomasti halutaan jotain lukuarvoja niin sanoisin 42 on juuri hyvä ja 45 ei ole tarpeeksi, ja 101 on liikaa.

Minkälainen on sinun elämäsi keskipenkki?

-toimitusPÄÄLLIKKÖ

Keskipenkit ovat aina kovin henkilökohtaisia ja niitä voi löytää erilaisista paikoista. Viimeksi itse löysin keskipenkin eräänä viikonloppuyönä kahden kauniin naisen välistä.

Missä on sihteerin tissit?

-Puhis

Viimeksi asia tuli tarkistettua tissijallun merkeissä männä lauantaina, silloin nuo olivat hieman kosteat mutta hyvässä tallessa ihan sihteerin omissa liiveissä. Hetkonen, nyt ei puhutakaan samasta sihteeristä. Oman kiltamme sihteerin tissit ilmeisesti ovat olleet hukassa, itse en ole huomannut kylläkään. Pitänee tarkistaa asia, kaapissa taitaa vielä olla tequilaa.

Oletko sinkku?

-Taittajat

Tilanteen mukaan. Riippuu kuka kysyy ja millä mielellä. Ainahan se on mielessä, mutta hypätään ensin.

Onko lehdessänne joku parisuhdepalsta?

-Kemman fuksitytöt

No ei todellakaan ole, tää mikään Demi oo! Mutta meillä on Kysy Matilta-palsta jolla saa kysyä mitä haluaa.

Voiko nainen olla liian vanha, vai onko hän vain kokenut?

-En niin oo saamassa

Tästähän voidaan olla montaa mieltä, toiset tykkää äidistä, toiset tytärestä, joku jopa... no ei mennä sinne. Kyllä minä sanoisin että ikä tuo mukanaan kokemusta jota ei nuorilta tytöiltä löydy, mutta innokkuus paikkaa taidon!

Saksalainen omistaa kalan



Miten parantaa opiskelutapoja?

Teksti: Anne Vainio

Uusi lukukausi ja uudet kurssit ovat jälleen alkaneet. On siis hyvä tilaisuus opiskella ahkerammin. Monet ovatkin varmasti päättäneet saada enemmän opintosuorituksia ja parempia kurssinumeroita kuin viime syksynä. Seuraavat vinkit voivat auttaa tavoitteen saavuttamisessa.

1. Sovi tapaaminen luen nolle

Aamulla on helpomp i saada itsensä ylös, jos on sopinut tapaavansa jonkun luen nolle. Voin suositella tätä tapaa, sillä minulla tämä toimi erittäin hyvin S1-kurssilla. Herätyskellon soidessa en olisi jaksanut nousta ylös, jos en olisi sopinut tapaavani ystävääni jokaisella matikan luen nolle. Jos joskus erehdyin nukkumaan luentojen yli, sain heti syyllistävää palautetta, joten oli parempi saapua luen nolle.

3. Poista kaikki tietokonepelit koneeltasi

Pelaaminen saattaa aiheuttaa liikaa riippuvuutta, joten pelejä ei kannata olla koneella ollenkaan. Esimerkiksi minulle Civilization 4 on ollut todella pahasta. Se on vienyt kiinnostukseni opiskelusta aivan liian usein. Olisi paljon hyödyllisempää pohtia fysiikan ilmiöitä kuin strategiaa, jolla tuhota toiset sivilisaatiot.

4. Urheile

Urheilun ja liikunnan avulla jaksaa paremmin. Nörtteily on paljon mukavampaa, jos selkä- ja niskalihakset ovat kunnossa. Voin suositella joogaa, jonka ansiosta minulla ei enää ole lihaskipuja. Urheilusta on hyötyä muutenkin. Sen avulla saa paremman kropan, mikä on aina hyvä asia.

6. Käytä hyväksesi Mot-sanakirjastoa

Mot-sanakirjaston avulla voi tarkastaa helposti ja nopeasti tuntemattomat ja oudot sanat monella kielellä. Sieltä löytyy myös suomen kielen sanakirja, jota olisi syytä hyödyntää, jos yhdyssanat tuottavat ongelmia. Sanakirjaston sivuille pääsee palvelusalanalla TKK:n kirjaston Nelli-portaalin kautta (www.nelliportaali.fi).

8. Siivoa huoneesi

Oppikirjojen ja prujujen levittäminen pöydälle on helpompaa, jos huoneen pöydällä ei ole kahden viikon tiskejä ja muuta tavaraa. Siistissä huoneessa on mukavampi opiskella ja asua. Vaihtoehtoisesti voi lähteä Maarille tai kirjastoon opiskelemaan, jos ei jaksaa tai halua siivota.

2. Opiskele pienessä ryhmässä

Ryhmässä tehtävien pohtiminen on haus Kempaa ja helpompaa. Kannattaa myös perustaa irc-kanava ryhmälle. Sen avulla tapaamisten sopiminen on helppoa. Tapaamisia kannattaa sopia aamuiksi. Silloin saa itsensä ylös ennen puoltapäivää. Suositte len ryhmäopiskelua varsinkin kurseille, joita pidetään erityisen vaikeina. Esimerkiksi kenttäteorian kurssit eivät ole niin pahoja kuin annetaan ymmärtää, jos muodostaa pienen ryhmän, jonka kanssa voi opiskella magneettikenttiä ja muita ihania asioita. Prujaaminen on tietysti myös helpompaa, jos opiskelee pienessä ryhmässä, mutta sitä h an kukaan ei harrasta.

5. Kieltäydy juhlista

Kaikissa tapahtumissa ei ole pakko käydä. Aina tulee uusia juhlia. Aina tosin tulee uusintatenttejäkin...

7. Valmista ruokaa etukäteen

Tee hyvissä ajoin ennen tenttiviikkoa helppoa ruokaa (esim. makaronilaatikkoa) pakastimeen. Tenttiviikolla ei enää tarvitse kuluttaa aikaansa ruoanlaittoon. Silloin voi vain sulattaa ruokaa pakkasesta ja lämmittää sen. Tenttiviikolla tämä säästää aikaa ja vähentää einesruokien syömistä. Suositte len myös parisuhdetta hyvän ruoanlaittajan kanssa. Häntä voi käyttää hyväksi aina, jos omasta jääkaapista ei löydy mitään syötävää.

Nyt kaikkien kannattaa ryhtyä opiskelemaan ja parantamaan numeroita. Voin näyttää hyvää esimerkkiä ja poistaa koneeltani todella addiktoivan Civilization 4 -pelin. Sen jälkeen voisin lukea elektroniikkaa tai sitten en... Ehkä lähdenkin elokuviin. Onnea opiskeluihin!

Historian siipien havinaa

Teksti: Janne Lahdenperä

Vuosi vaihtui ja historian tutkijan vastuu siirtyi Ändiltä minun harteilleni. En kuitenkaan aio edeltäjäni tavoin raportoida tällä palstalla tekemisistäni, vaan ajattelin kirjoitella yleisesti killan ja koko teekkarikulttuurin historias- ta, jotta pääsisimme selvyyteen siitä oliko kaikki silloin en- nen todellakin niin paljon paremmin.

Kiltamme täyttää tänä vuonna 87 vuotta ja sen his- toriaan mahtuu jos jonkinlaista tapahtumaa, joista pääsee parhaiten selville lueskelemalla vuonna 1996 ilmestynyttä 75-vuotishistoriikkia. Kyseisen teoksen painos on tietääkseni ikävä kyllä lopussa, mutta ainakin SIKarihuoneen kirjahyllystä pitäisi löytyä pari killan omaa kappaletta. Toivottavasti kirjasta saadaan vielä lisäpainos ennen seuraavan version ilmestymistä, sillä se si- sältää paljon mielenkiintoisia tarinoita.

Voisinkin tähän väliin ottaa pienen lainauksen his- toriikin 70-luvun osiosta. Näihin aikoihin opiskelijatoiminta oli niin poliitisesti sävytynyttä, että killan tapahtumiin oli vaikea saada osallistujia. Kun vuoden -74 pikkujouluja uh- kasi osallistujapula, keksittiin pulmaan erittäin toimiva rat- kaisu: ”Myyttä jääneet liput jaettiin lopulta ilmaiseksi säh- köosastolla työskenneille mukavannäköisille naispuolisille henkilöille. Tilaisuus onnistui erittäin hyvin ja sana levisi.” Ei liene siis sattumaa, että vuosi vuodelta pikojoule on osoit- tautunut killan suosituimmaksi tapahtumaksi.

Historiikin sivuilta paljastuu paljon ainakin itseäni kovasti yllättänyttä. Kukapa olisi esimerkiksi osannut arvata, että fuksicursio on fuksien itse aikoinaan aloittama perinne. Tai että ensimmäisen Oikosulun tekijäporukka ei lainkaan tiennyt tekevänsä historian ensimmäistä Oikosulkua, heille oli kovaan ääneen toivotettu kyseessä olevan jo vuosia van- ha perinne. Löytyypä historiikista jopa tieto 60-luvulta killan tapahtumissa vuoden aikana nautitusta mallasjuoman mää- rästä: 2448 pulloa. Hovimestarilta voi varmaan tiedustella tä- mänhetkistä kulutustasoa.

Seuraava historiikki ilmestyy mitä todennäköisim- min viimeistään killan täyttäessä 100 vuotta, mahdollisesti jo aiemmin. Siihenkin olisi mukava saada hauskoja ja viih- dyttäviä kertomuksia lähihistoriasta. Eli, jos olet viimeisen 15 vuoden aikana ollut mukana killan toiminnassa ja olet kokenut mielestäsi jotain kertomisen arvoista, ota rohkeasti yhteyttä osoitteeseen [janne.lahdenpera\(at\)tkk.fi](mailto:janne.lahdenpera(at)tkk.fi).

Tässä kaikki tällä kertaa, ehkä seuraavaan kirjoituk- seen saan jo ujutettua jotain ihan asiaakin.



PoTa86 ”huippuhetket”, eli kertomus siitä, miten helppoa vuosijuhlien järjestäminen on.

Teksti: Ville Ryhänen

Potentiaalin Tasaus 86:ttä kuvaa ehkä parhaiten termi vaikeuksien kautta voittoon, ja tässä en tarkoita mitään talouteen liittyvää. Noiden vuosijuhlien järjestelyiltä ei vaikeuksia todellakaan puuttunut, onkin mielestäni todella yllättävää miten onnistuneen lopputuloksen saimme aikaan.

Vaikeudet alkoivat oikeastaan jo alkusyksyllä 2006, kun valtuuston olisi pitänyt valita PoTa86-tirehtööri(t). Yritin puhua tehtävään kolmea kiinnostuksesta vihjannutta henkilöä, mutta he kaikki kieltäytyivät aivan valtuuston kokouksen alla. Valinta siirtyi siis marraskuun lopulle eikä juhlien valmisteluja voinut vielä täydellä teholla aloittaa. Seuraavaan valtuuston kokoukseen mennessä olikin sitten tullut kaksi ehdokasparia. Anssin suostuteltua minut järjestelyparikseen, ja Pekko Ahtiaiselta ja Mika Tarhalalta tultua kilpaileva hakemus. Kaksi ehdokkuutta taas tarkoitti, ettei järjestelyjä voinut vielä kunnolla aloittaa de facto –järjestäjien puuttuessa. Järjestelyvastuu valikoitui lopulta itselleni ja Anssille, mutta käytännön järjestelyt pääsivät täyteen vauhtiin vasta aivan tammikuun alussa (sponsien ja työvoiman haku oli toki alkanut jo joulukuussa). Suurin ongelma myöhäisistä järjestelyistä koitui vaihtoehtojen puutteena. Suurin osa pääjuhla-, jatko- ja sillispaikoista oli jo varattuna (tai KIK:n jäljiltä teekkareille porttikielossa). Saimme kuitenkin varattua likimain haluamme tilat, mutta hintojen kilpailuttamista pystyimme tekemään vain pääjuhlan osalta. Tässä vaiheessa meille tirehtöörille alkoikin muodostua asenne: ”tehdään parhaat mahdolliset bileet, budjetoidaan myöhemmin”.

Perinteisesti juhlien eri osilla on omat päävastavansa tirehtöörin työtaakan keventämiseksi. Meidän rekrytoitimme epäonnistui tältä osin hyvin täydellisesti, sillä ketään ei löytynyt suoraan halukkaaksi kokkari-, jatko- tai sillisvastaavaksi. Peliliikkeenä nimesimme sitten ilmoittautuneesta fuksityövoimasta joka osiolla vastuullisen; miltei kaikki esivalmistelu jäi kuitenkin tirehtöörikaksikon järjestettäväksi. Onneksi HTMK hoiti jatkot, joten yhdestä osiosta ei tirehtöörin tarvinnut stressata (tai niin me luulimme). Tässä kohtaa pitää vielä kerran kiittää fuksityövoimaamme ja erityisesti isot vastuut ottaneita Jyrki Luukkoa ja Leni Järvenpäästä juhlien käytännön onnistumisesta.



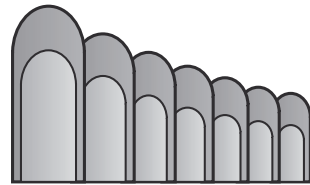
Tammikuun aikana saimme onnistuneesti järjestelyjä tehtyä, mutta isoja ongelmia alkoi ilmaantua sponsoririntamalla. Kieltäviä vastauksia tuli lukuisia eikä juhlapuhujaa oltu vielä helmikuun alussa saatu vahvistettua. Yrityspuolen ”onnistumiset” kruunasi vuosijuhlaviikolla saatu tieto, ettei juhlien pääsponsorilta saataisikaan edustajaa ja siten juhlapuhujaa. Nopeilla liikkeillä ja pienellä kaupankäynnillä nimitimme sitten kolme päivää ennen pääjuhlaa juhlapuhujaksi jo juhliin ilmoittautuneen Sähköklubin puheenjohtajan. Lopputulos oli tyydyttävä vaikkakaan ei kovin tyypillinen.

Järjestelyt ja vaikeudet huipentuivat itse vuosijuhlaviikonloppuun. Lauantaina saimme selville, ettei Rantsun saunan lämmitystä oltukaan jatkettu jajakkoja varten yölle vaikka asiasta oli sovittu. Piti siis hoitaa huoltoyhtiö tekemään ylimääräinen keikka saunalla lauantain aikana ja odotella lisälaskua. Viimeinen yllätys järjeslyjen osalta saatiin sitten sunnuntain silliksellä. TKY:n pakun varauksessa oli jotenkin mokattu ja silliksen aikana sain vihaisen soiton TKY:ltä vielä käytössämme olevasta pakusta. Ongelma ratkaistiin palauttamalla paku heti Otaniemeeen ja ottamalla tilalle hätävuokrana KIK:n pakun (siitä kiitos KIK:n vuosijuhlaedustajille). Ja jotta ongelmien lista ei olisi liian lyhyt mainittakoon vielä, että pääjuhlasalista oli juhlaa ennen juhlaa palanut yksi kattovalo, joten osa salista oli pimeähkö, ja ravintola päätti tarjoilla kaikkien pääruoan lihan kypsänä, vaikka sitä oli pyydetty vain yhdelle juhlijalle.

Kaikista näistä vastoinkäymisistä voisin kertoa hyvinkin paljon tarkemmin, mutta jottei juhlista nousisi tässä pelkästään negatiivisia asioita esiin listaan myös onnistumisia. Juhlat olivat yleisömenestys, sillä suunniteltu juhlijamäärä ylittettiin yhdeksällätoista. Sillis oli ehkä parhain kokemistani tilan ja kauniin keväisen merimaiseman ansiosta. Juhlien alusta silliksen loppuun kaikki toimi onnistuneesti (pois lukien siis pakusekoilu), jatkojen bändi oli mahtava ja juhlijat viihtyivät. Kaikista ongelmista huolimatta saimme siis kuitenkin järjestettyä yhden parhaista kokemistani vuosijuhlista, sillä suurin osa ongelmista näkyi vain meille PoTatirehtöörille (ja tietysti juhlien budjettiin).

PoTa86-tirehtööritydestä olen melko samaa mieltä kuin muistakin killassa ottamistani vastuista: mahtava kokemus, mutta ei enää ikinä uudestaan.

POTA86



Just living a dream

Teksti & kuvat: Juuso Parkkinen

Aurinko paistaa niskaan kun saavutamme tavoitteemme. Edessä aukeava Laub, noin tuhat korkeuserometriä tarjoava uskomattoman leveä ja tasaisen jyrkkä seinämä, jota on kehuttu yhdeksi Alppien parhaista offaripätkistä. Huhut eivät petä, mielettömän pitkän laskun jälkeen porukka haukkoo henkeään, ja varsinkin allekirjoittanut on tellujen kanssa aivan lopussa. Takana yksi maakeimpia laskuja ikinä, vaikkei lumi aivan täydellistä ollutkaan ja länsinaapurim kiintiöpummit olivat toki ehtineet korkata rinteen jo useampaan kertaan.

Palataanpa ajassa puolisen vuotta taaksepäin. Viisi kaverusta istuu Tapiolassa kaljalla ja päättää toteuttaa pitkäaikaisen unelman. Alpeilla on tullut heiluttua useampaan otteeseen, mutta aina korkeintaan parin viikon pätkiä. Keväällä alkaneen arpomisen päätteksi päädytään varaamaan sangen edullinen kämpppä Sveitsin Engelbergistä neljäksi viikoksi, tarkoituksena maistaa hiihtopummin maakea elämää.

Allekirjoittanut ottaa varaslähdön viiksienkasvatuskisaan jo 11.1., viikkoa ennen muuta porukkaa. Suuntana on aluksi Zinal, Skipolin alppireissun 2008 siivellä. Ylimääräinen viikko osoitautuu täydellisen oikeaksi

valinnaksi, sillä kohdetta lähestyessämme törmäämme melkoiseen dumppiin, lunta tulee taivaan täydeltä. Saksalaiset bussikuskit ovat ihmeissään pelottavan kapealla serpentiinillä ja pian bussi jämähtääkin keskelle jäistä mäkeä. Lumiketjut kuitenkin pelastavat tilanteen ja 150 asukkaan piskuinen Zinal saavutetaan vain pari tuntia myöhässä.

Skipoli ei petä taaskaan, sillä matkapäivänä sataneesta puolimetrisestä hangesta päästään nauttimaan koko viikon kestävästä enemmän tai vähemmän aurinkoisesta säästä saattelemana. Elämystä ei heikennä se, että koko keskus on melkein autio lukuun ottamatta liikuntatuntiaan viettävää satapäistä lapsilau-maa sekä muutamaa kiintiöruotsalaista.

Pääsemme siis kilpailemaan puhtaista puuterikentistä lähinnä keskenämme. Näin sen pitää olla. Allekirjoittanut joutuu heti kovan paikan eteen, kun lentokoneen painorajojen takia lumilautaa jäi kotiin pölyyntymään ja tellut on pakko ottaa haltuun. Oppimiskäyrä nousee kuitenkin e k s -



ponentiaalisesti ja syvässä lumessa kyykkäämisestä oppii nopeasti nauttimaan.

Viikon kuluttua on aika vaihtaa maisemaa. Siirtymisestä linnuntietä vain parin sadan kilometrin päässä sijaitsevaan Engelbergiin muodostuu melkoinen seikkailu. Kaksi bussia, neljä junaa ja 50 kiloa tavaraa yhdistettynä lievään kuumeeseen ei ole erityisen miellyttävä kokemus. Kii-reessä mukaan tarttuu vielä väärä junalippu, olisi ehkä kannattanut ottaa asioista selvää etukäteen. Konduktöörin huumorintaju kuitenkin riittää ja illansuussa koko porukka on kasassa Enkelivuorten syleilyssä.





Majoituksen hämmästyttävän halvalle hinnallekin löytyy selitys, mökki sijaitsee kyllä tavaltaan lähellä keskustaa, mutta valitettavasti noin pari sataa metriä ylämäkeen. Bussi sentään toimii joten kuten ja kunto nousee portaita ja mäkiä kavutessa. Vastapalkintona onkin sitten huikaiseva vuoristomaisema yli kylän. Parvekkeella tuleekin otettua arskaa vähissä pukeissa enemmän kuin laki sallii.

Takaisin nykyhetkeen. Tätä kirjoittaessa reissua on vielä kolmisen viikkoa jäljellä. Ensimmäisen viikon saldona on Laubin lisäksi monia muita uskomattoman hyviä pätkiä sekä tuntikaupalla auringon-

palvontaa. Hyvinä oppaina toimivat paikan päällä jo pitempään majoilleet puolitutut suomalaiset pummit. Ehdimme luonnollisesti tutustua myös paikalliseen yöelämään. Eräässä baarissa saa keskiviikkoisin juomat ilmaiseksi jos voittaa tarjoilijan nopan heitossa ja allekirjoittanut jäikin heti pari GT:tä plussalle.

Reissu ei ole vielä edes puolessa välissä mutta valinta on jo nyt osoittautunut täysosumaksi. Syvää lunta, aurinkoa, hyvää seuraa, halpaa punkkia, lunkia meininkiä... you name it. Enkelivuoret kiittää ja kuittaa (ainakin toistaiseksi).



About studying in Austria

Text: Maria Klonner

Photos: J. Zinner Copyright 2001 TU Wien, PR-Abteilung

Studying in Austria does have similarities with studying at TKK, but mostly it is quite differently. This does have its reason not only in the student culture, a major difference is also the study structure.

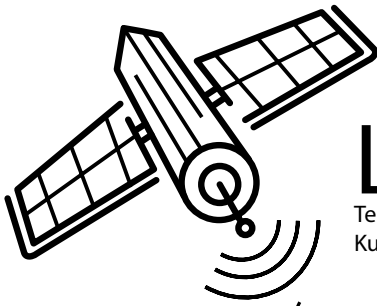
I will first talk about studies. One of the major features at the Vienna University of Technology (TU = Technische Universität) is, that there are no Master Programmes in English. If you want to study in Austria, you have to know German.

Concerning the structure, things are relatively fixed. In 2003 the study plan was changed into the bachelor/ master structure based on the study plan valid before it. The bachelor study lasts 6 terms (3 years) and introduces the basic subjects. In Electrical Engineering, everybody does the same Bachelor, consisting of 147 ECTS of compulsory subjects, 15 ECTS of specializations that are free to choose from a pool of about 12 different topics and 18 ECTS where one can do anything. Anything here literally means anything, you can try yourself on glass-making, take a course in basic law of the University of Vienna or visit the University of Economics for lectures on languages or economics. The Technical University doesn't offer any decent language courses at all, there is only one English course and there you have about 100 students.

The Master studies consist of 120 ECTS credits, of which 57 are compulsory subjects determined by the master you chose. Of the rest, you have 24 ECTS to choose your specialisation, 9 ECTS are free to choose again and the 30 remaining go to the diploma thesis which can be written in German or English. After having written that, you have to defend it and show once again, that you know what you had studied in the diploma examination. This structure is much more rigid than studies here at TKK which could be seen as an advantage for people who don't like to decide on one specific thing.

From the part of students life, university doesn't offer that much. We do have guilds at TU which are called Fachschaft. They mostly concentrate on study related items like old exams, representation to the faculty/professors/university and the like. There are regularly organized parties by guilds which take place in the university building itself. The student union doesn't own/provide any other buildings or places where people could meet. Because of this, student life mostly takes place in students dormitories which are situated throughout the city. The university is located really close to the city center, so there are a lot of bars, pubs, coffee's and restaurants around and you are surrounded by historical buildings at all times. In student dormitories there are sometimes a lot of parties going on. Apart from that people just visit pubs or clubs around. A student culture like the one at Otaniemi doesn't exist as there is no campus and people don't want to be part of any to big/close community. The only thing that keeps the technical students together is being technical students. And for them, there is only one main university - ours.





Laitosesittelyt

Teksti: Taru Simonen
Kuvat: Ville Haarala



Vuoden 2008 alusta lähtien TKK:lla ei ole ollut enää osastoja vaan tiedekuntia, yksittäiset laboratoriot ovat poistuneet ja tilalla on 25 uutta laitosta. Tiedekuntien tuleminen ei välttämättä vaikuta mitenkään normaaliin opiskeluun, mutta laboratorioden yhteensulautuminen laitoksiksi saattaa helpottaa huomattavastikin opintojen suunnittelua.

Vaikka laitosuudistus onkin vasta alussa, siltä odotetaan jo paljon. Laitosuudistuksen uskotaan selkeyttävän työnjakoa ja tehostavan toimintaa. Laboratorioden päällekkäinen opetus- ja tutkimustyö vähennee, koska tieto laitoksen sisällä kulkee paremmin ja entisten laboratorioden välinen yhteistyö lisääntyy.

"Laitosuudistus antaa paljon enemmän mahdollisuuksia kuin entinen laboratoriojako. Koska välineet ja laitteet ovat laitosten sisällä yhteisiä, mahdollisuudet työskentelyssä kasvavat." Suurempien mahdollisuuksien toivossa hymyilevä Radiotieteen ja -tekniikan laitoksen johtaja Antti Räisänen kertoo.

Sillä aikaa kun johtajat ja professorit paikkivat töitä, opiskelijat saavat paikat kokoajan selkeytyvässä työskentely-ympäristössä. Kunhan laitosuudistus saadaan loppuun, ei tarvitse enää ihmetellä useiden samankaltaisten kurssien välillä, vaan sisällöt tiivistyvät. Laitosuudistuksen uskotaan todellakin helpottavan opiskelijan kurssiurakkaa, sillä hänen ei tarvitsekaan enää käydä useita eri kursseja saadakseen tiedon murun sieltä, toisen täältä ja jotkin samat asiat jokaiselta kurssilta. Kurssit pystytään suunnittelemaan paremmin. "Kursseilla ei tarvitse opetella enää jo opittuja asioita uudestaan ja näin saadaan opiskeluunkin tehokkuutta." Radiotieteen ja -tekniikan laitoksen varajohtaja Keijo Nikoskinen tiivistää.

Radiotieteen ja -tekniikan laitos

Radiotieteen ja -tekniikan laitos syntyi, kun sulatusuuniin heitettiin radiolaboratorio, sähkömagneetiikan laboratorio, teoreettisen sähkötekniikan laboratorio ja avaruustekniikan laboratorio.

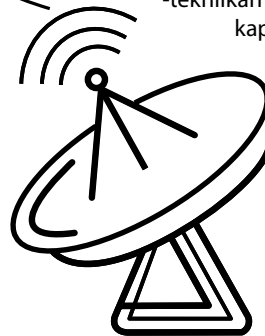
Laitos tekee tutkimusta mikro- ja millimetriaalto- mittausten, antennien, radioaaltojen etenemisen, edistysellisten keinotekkoisten materiaalien, sähkömagneetiikan, piiriteorian ja avaruustekniikan aloilla. Laitoksella onkin näkyvyyttä myös kansainvälisesti koska sillä on asema MilliLabissa (Millimetre Wave Laboratory of Finland), jolla on paikka Euroopan avaruusjärjestössä.

Laitoksen tutkimus on tunnustetusti huipputasoa: laitoksella toimii tutkimuksen huippuyksikkö SMARAD (Centre of Excellence in Smart Radios and Wireless Research).

Laitoksen opetustehtäviin kuuluu mm radiokommunikointi, tutkatekniikka, radioastronomia, erilaiset kaukokartoitusmenetelmät, avaruusfysiikka, antenniteoria, millimetriaaltotekniikka ja vaikka mitä muuta! Laitos tarjoaa myös kurssia, jossa voi suorittaa tutkimusprojektin haluamastaan sähkömagneettisesta ongelmasta.

Radiotieteen ja -tekniikan laitoksella tuntuu olevan siis mahdollisuuksia vaikka mihin. Välineistöä löytyy oskilloskoopeista lentokoneeseen ja virtamittareista mittaviin antenneihin. Mikäli edellä mainitut asiat kiinnostavat, ei kannata lähteä merta edemmäs kalaan vaan Radiotieteen ja -tekniikan laitokselta löytyy kyllä kapasiteettia ja ällä tutkia mitä mielenkiintoisimpia kysymyksiä.

Taivaskaan ei taida olla rajana kun Antti Räisänen innostuu miettimään laitoksen mahdollisuuksia.



Sössö testaa: kaiuttimet

Teksti & kuvat: Ossi Miikkulainen

Testi suoritettiin käyttämällä Alto MAC 2.2 vahvistinta, joka antaa yhteen kanavaan neljän ohmin impedanssilla jatkuvaa tehoa 300W, joka tosin on käytännössä mitattu olevan melko alakanttiin oleva arvo. Sillattuna vahvistin antaa neljälle ohmille 800W jatkuvaa tehoa. Testissä käytetty signaali oli 50Hz siniaalto.



Kääni liekeissä.

Aina välillä törmää kooltaan johonkin saippualaatikon ja kenkälaatikon välimaastoon osuviin kaiuttimiin, joiden väitetään kestävän melko uskomattomia tehoja. Tällä kertaa testiin saapui kaiutinpari, jotka olen jossain halpamarketissa bongannut tuotenimellä "multimediakaiutin: 200W" joten pakkohan se on testata, että mitä käy kun ko. rasioita ajetaan oikeasti isolla teholla.

Testi aloitettiin irrottamalla kaiuttimien oma vahvistin ja juottamalla huomattavan järeä kaiutinkaapeli kiinni elementteihin. Kaiutinelementistä löytyi merkintä "4ohm" joten oletamme, että sillä tarkoitetaan elementin impedanssia. Tämän jälkeen kiinnitimme kaiuttimen ko. kaapelilla vahvistimen toiseen kanavaan ja annoimme soida.



Kaiutinta modifioidaan testiin paremmin sopivaksi.





Yksi vahvistin - kahdet kaiuttimet. Vain yksi voi voittaa.

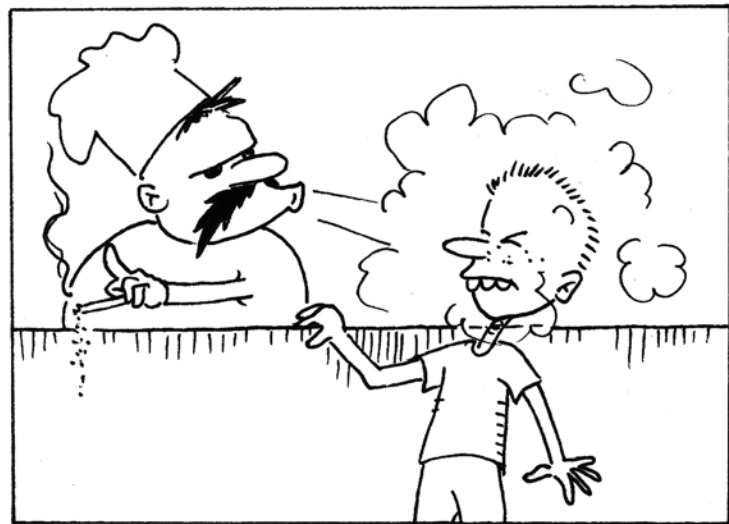
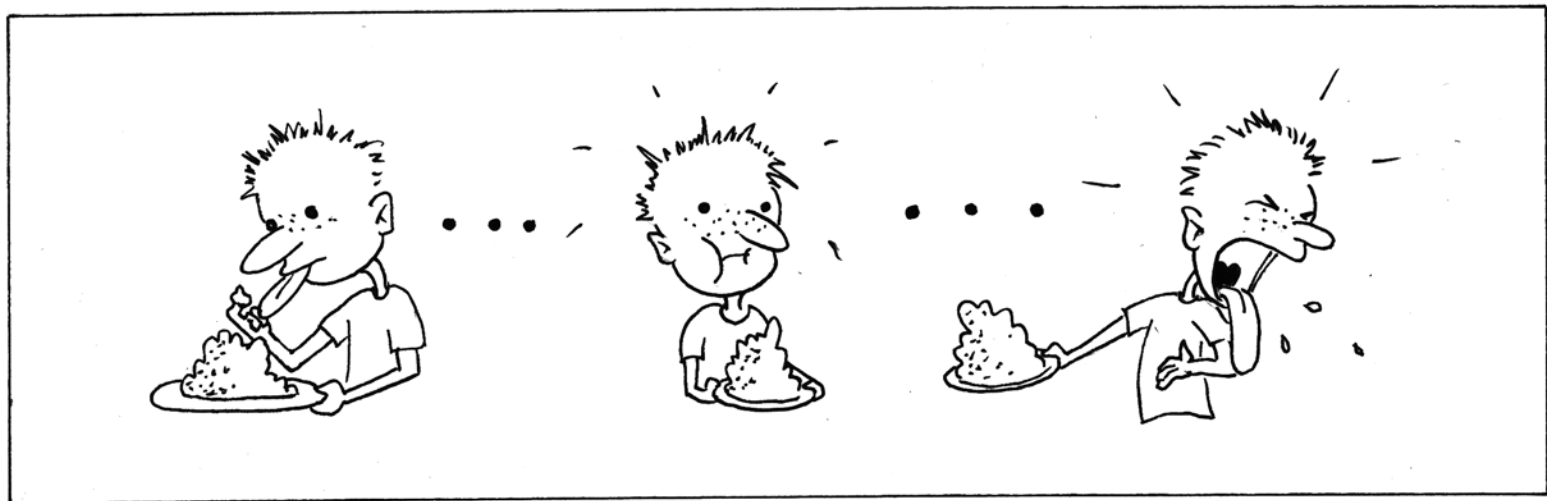
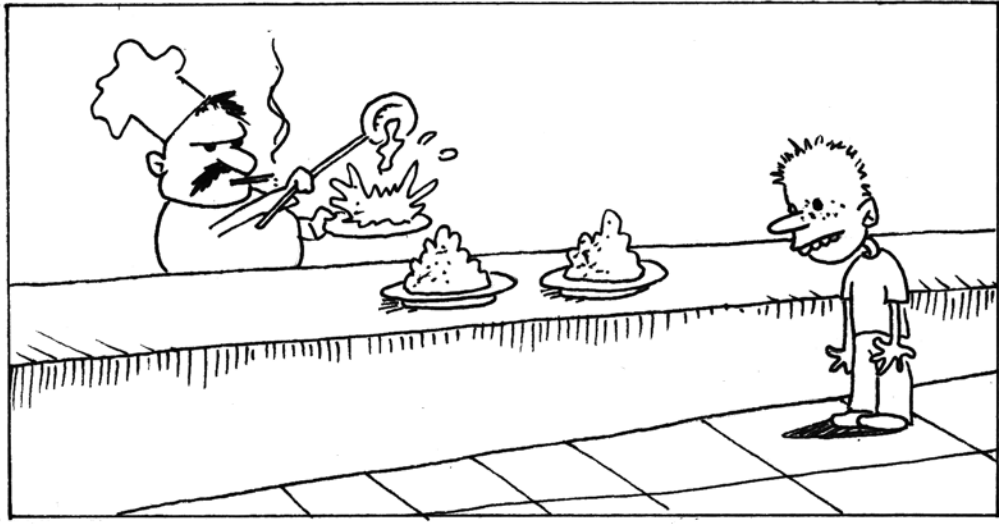
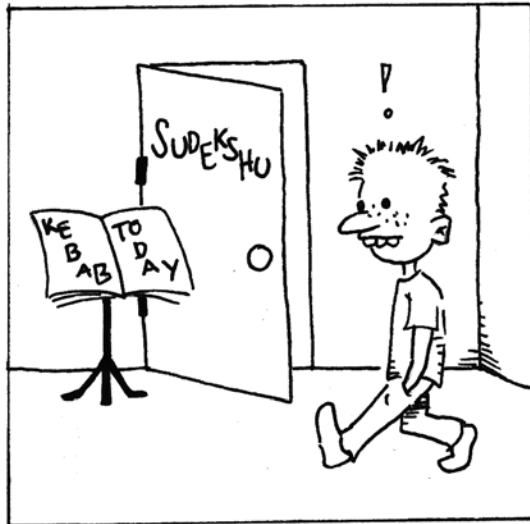
Kaiuttimen sointi oli kuuntelukokeissa todettu melko hirveäksi, eikä se ainakaan parantunut testisignaalin saadessa arviolta 30% THD:n. Ihmetystä herätti se, että kaiutin ei ollut hajonnut vielä parinkymmenen sekunnin jälkeenkään. Syyksi oletan, että kaiutinelementti ei ole kuullut puhuttavankaan 4ohm impedanssista, etenkin käytetyllä 50Hz taajuudella, vaan se oli todennäköisesti paljon korkeampaa, todennäköisesti jopa yli 20ohm. Tästä johtuen vahvistin ei ajanutkaan elementtiä 300W teholla, vaan jollain paljon pienemmällä teholla. Ongelma ratkaistiin laittamalla vahvistin sillattuun tilaan, eli siis soittamalla yli tuplasti kovempaa.

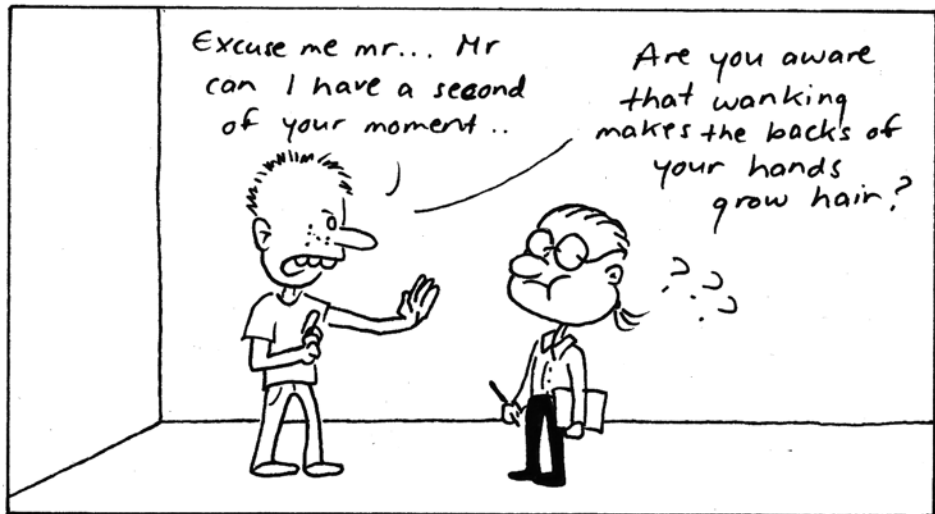
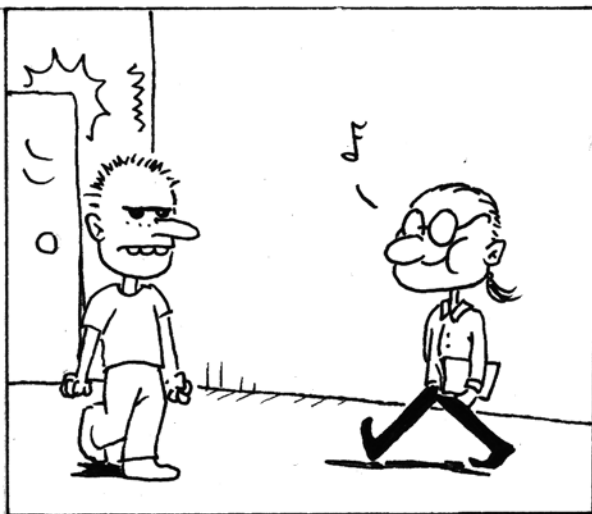
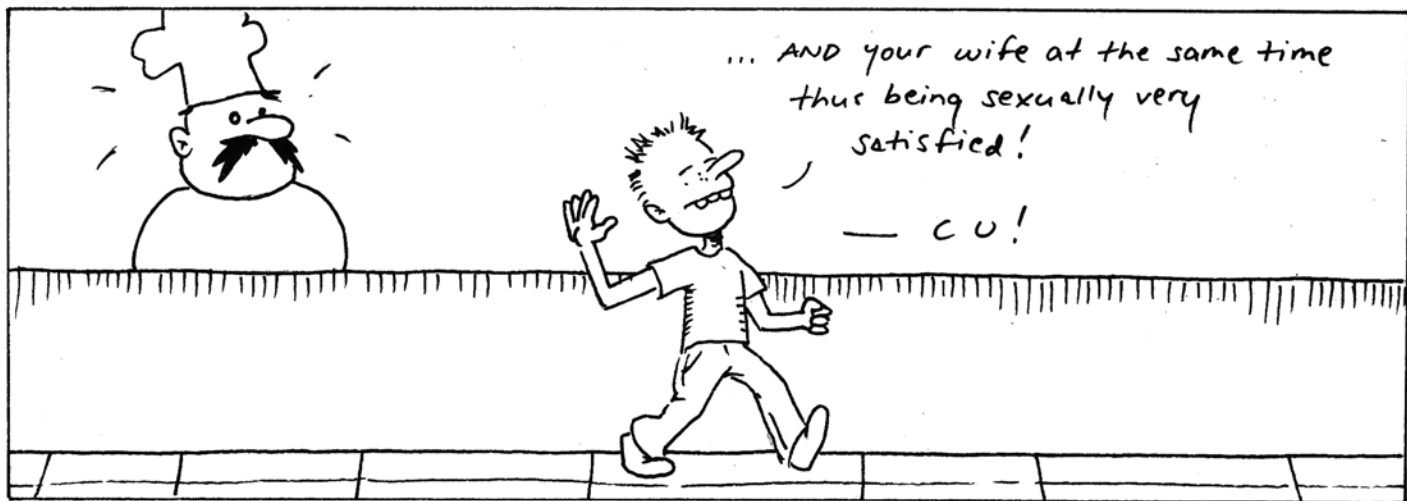
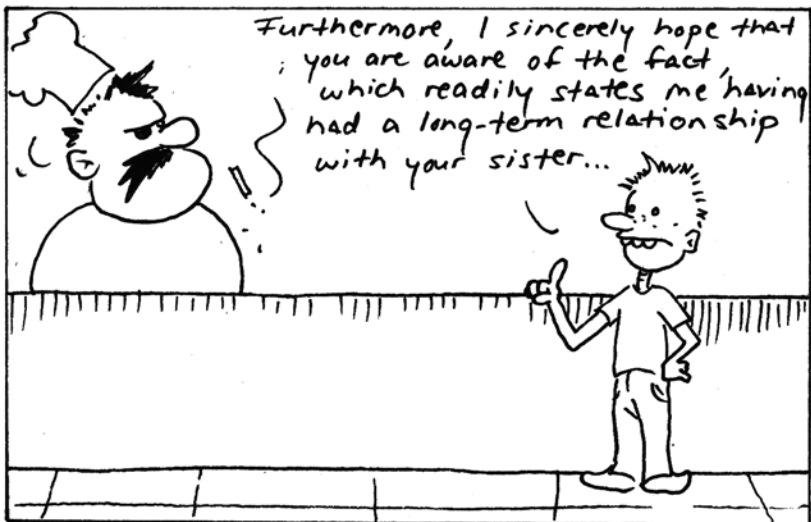
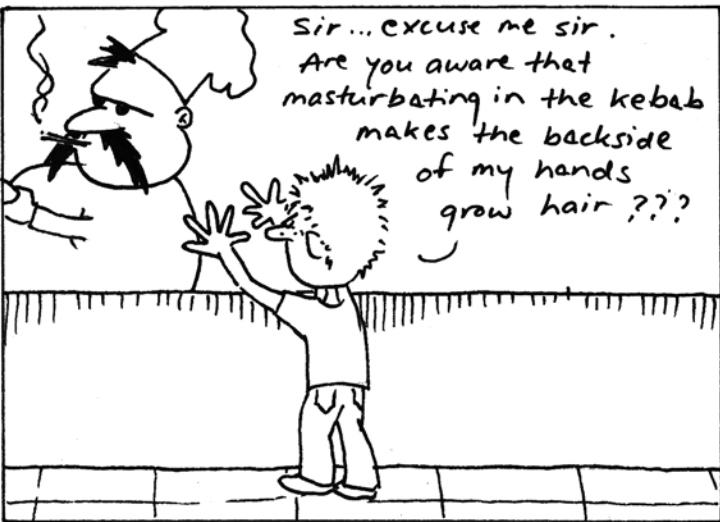
Tehonlisäys tuotti toivottuja tuloksia: parin sekunnin soiton jälkeen elementti rupesi savuamaan melko voimakkaasti ja päästi väläyksen siuksistaan. Elementin kelasta sulieisteet lähestulkoon välittömästi, jonka jälkeen se meni oikosulkuun kipinäinnin saattelmana. Vahvistin ei ollut ko. tilanteesta moksiskaan; edes sulakkeet tai suojapiirit eivät lauenneet.

Saadaksemme luotettavuutta testimme (sekä kuvia savuavasta kaiuttimesta) toistimme testin, tosin hieman muokattuamme kaitinelementtiä. Toivoimme myös että saisimme suoritettua vanhan legendan, eli kartion lentämään, joten näytimme puukkoa elementin tukirakenteille. Tuloksena oli odotetusti taas savuava kaiutin, tosin kartio jäi paikalleen, todennäköisesti johtuen siitä, että tukikalvo oli huolimattomasti irroitettu, eli ei täysin poikki.

Testiä voidaan pitää onnistuneina, kaiuttimia ei. On melko itsestäänselvää, että jos vahvistin, joka on sopiva reilulle miehenkoiselle kasalle kaiuttimia, se on huomattavan ylimitoitettu kahdelle matorasialle. Koska kaiuttimen hyötysuhde on melko olematon, arvata saattaa miten käy noin 150g elementille kun siihen ajetaan yli 100W tehoa. Pelkkä 10W:kin riittäisi helposti rikkomaan elementin, muttei yhtä nopeasti ja näyttävästi. Testi osoitti siis että jos haluaa paljon ääntä ja/tai tehonkestoa, on kaiuttimenkin oltava iso. Arvosanaksi kaiuttimille annettakoon 0/5.

Excuse me, officer..





Accenture työnantajana

Teksti: Leni Järvenpää

Kuva: Juha Utriainen

Otteet: www.accenture.fi

"Accenture on globaali liikennejohdon konsultointiin, tietotekniikan ja ulkoistamisen palveluyritys. Accenture tekee töitä yhdessä yksityisen ja julkisen sektorin asiakkaidensa kanssa etsien innovatiivisia ratkaisuja, joilla varmistetaan asiakkaiden menestyminen."

Viime syksynä kiltamme osallistui Accenturen CRM aiheiselle excursiolle. Vierailun yhteydessä syntyi idea henkilöhaastattelusta, jonka tarkoituksena olisi kertoa konsultin ammattista sähköinsinöörin yhtenä mahdollisena uravaihtoehtona.

Juha Utriainen aloitti Accenturessa ensimmäisen kerran kesällä 2001. Juha oli aloittanut opintonsa Otaniemen Sähköosastolla -97 ja ehtinyt toimia opiskelujen alkuvaiheessa niin killan sihteerinä kuin excumestarinakin. Juha kertoo motivaation opiskelua kohden kasvaneen huomattavasti sen jälkeen, kun hän astui työelämään. "Kun huomaa, että valmistuneet saa samasta duunista puolet enemmän palkkaa kuin itse, alkaa opiskelu kummasti maistua". Juha kävi välillä toisessa yrityksessä tekemässä diplomityönsä, mutta valmistuttuaan palasi takaisin Accentureen. Paluu ei ollut sattumaa, vaan hyvät kokemukset vahvistivat päätöstä.

Accenture on, monien muiden konsultointifirmojen tavoin, poikkeava työpaikka perinteisiin teollisuusfirmoihin verrattuna. Työt muodostuvat projekteista ja tehtävien vaihtuvuus voi olla tiuhaakin. Konsulttifirman ehdoton etu on, että näkee monia projekteja ja monia erilaisia tapoja tehdä asioita. Töitä tehdään yleensä asiakkaan tiloissa ja yhdessä asiakkaan kanssa. Accenturessa ei kuitenkaan suositella niin sanottua *body-shoppaamista*. "Se ei mene niin, että ihminen annetaan vuokralle tietyksi ajaksi vaan Accenture nimenomaan tarjoaa koko paketin: ihmiset, osaamisen ja firman kokemuksen sekä ottaa vastuun projektin onnistumisesta." Accenturella on vahva metodologia, jonka mukaan asioita tehdään ympäri maailmaa. Yrityksellä on käytössä niin sanottu knowledge exchange -järjestelmä. Sisäiseen tietokantaan kirjataan jokaisen tehdyn projektin tiedot ja lopputuotteet. Näin kokemusta voidaan käyttää hyväksi eikä resursseja mene samojen asioiden uudelleen keksimiseen.



"Kaikki tekevät työtä yhden yhtiön ja asiakkaan eteen sekä auttavat työkavereitaan. Kiinnostavat työt, ammatillinen kehittyminen sekä uralla eteneminen ovat tärkeitä työtyytyväisyyden rakentajia. Accenturen työkalttuuri korostaa ammattimaisuutta, ryhmätyötä, diplomatiaa ja auttamista," Accenturen toimitusjohtaja Frank Korsström sanoo.



Vuonna 2007 Accenture valittiin Suomen parhaaksi työpaikaksi suurten organisaatioiden sarjassa. Aikaisemmin kyseisen tunnustuksen ovat saaneet muun muassa Microsoft ja Cloetta Fazer. Voittajat valitaan pääosin organisaatioiden omien työntekijöiden mielipiteiden perusteella. Myös Juha on sitä mieltä, että Accenture todella on Suomen paras työpaikka. Erityisesti hän kehuu loistavaa ryhmähenkeä. "Ilmapiiri on todella hyvä. Parasta on, että työkavereihin voi luottaa ja tarvittaessa saa aina apua." Juhan mukaan yksi Accenturen eduista onkin, että isona kansainvälisenä yrityksenä se pitää sisällään valtaosan kirjon ammattilaisia. "Lähes aina on mahdollista saada sellaisen ihmisten apua, joka on alansa huippu jollain osa-alueella."

Accenturella panostetaan työntekijöiden kouluttamiseen ja kehittämiseen. Chicagon lähellä *consulting workforcen* työntekijöille järjestetään eri uratasoille liittyviä *core training* -koulutusjaksoja. Ensimmäinen kurssi on heti kun aloittaa työt Accenturella. Kurssi kestää pari viikkoa ja siellä käydään läpi esimerkiksi firman metodologiaa. Samalla tutustuu eripuolilta maailmaa tullessiin työkavereihin. Accenturella on noin 170 000 työntekijää 49 maassa. "Itse pystyy vaikuttamaan siihen minkälaisiin projekteihin lähtee mukaan ja minkälaista koulutusta hankkii". Parhaillaan Juha miettiikin, että haluaako hän painottua enemmän tekniseen vaike pikemminkin projektien ohjaamisen suuntaan. Kumpikin on mahdollista. Jokaisella Accenturelaisella on oma *career counselor*, jonka kanssa tehdään oma urasuunnitelma. Career counselor auttaa projektien ja sopivien koulutuksien valinnassa.

Suomen Accenturen liikevaihto on kasvanut 28 prosenttia. Accenture on palkannut paikallisesti 250 henkilöä vuoden aikana, joten accenturelaisia on nyt Suomessa noin tuhat.

Konsultointisektorilla menee maailmanlaajuisesti ja etenkin Suomessa hyvin. Accenture kasvaa nopeammin kuin kilpailijansa eli se osaa tehdä jotain paremmin kuin muut. Yrityksessä panostetaan asiakastytytyväisyyteen ja esimerkiksi projektien seurantaan kiinnitetään paljon huomiota. Tämä osaltaan mahdollistaa toimitusvarmuuden ja suunnitelmissa pysymisen. Juhan aloittaessa Accenturen Suomen toimistossa oli vain noin 400 työntekijää. Tammiukuussa rikkoontui 1000 Accenturelaisen raja. Vaikka muutos on ollut nopeaa ei yhdessä tekemisen meininki ole Juhan mukaan kadonnut: "Henki on pysynyt samana ja edelleen voi mennä vaikka toimitusjohtajalle juttelee". Juhan mukaan firmassa ei ole koskaan ollut herrakulttuuria, "Töitä tehdään tiiminä, jossa jokainen työntekijä on tärkeä."

Tackling complicated situations with ingenuity.
Just another day at the office for a Tiger.

Visit accenture.fi/careers

• Consulting • Technology • Outsourcing

accenture
High performance. Delivered.

Kilpatrickuuna esittäytyy

Hjellou!

Kilpatrickuunan, eli ns. "vanhan pierun" esittäytyminen. Eli mitä varten killassa on niinkin ihmeellinen toimari ja mitä se tekee. Ensin pari sanaa itsestäni, sitten pohdintaa kilpatrickuunan toimenkuvasta ja mitä se on käytännössä.

Olen 27-vuotias tlt-koulutusohjelman kasvatti ja olen ollut killan toiminnassa mukana vuodesta 2000 lähtien. Kiltatoimintaani mahtuu mukaan toimiminen mm. valtuutettuna, isäntänä, lukkarina ja fuksikkiparina. Lisäksi vuosien saatossa olen viettänyt lukemattomia tunteja kiltahuonella lieron, Shanghai ja kiltiksen sohvien parissa. Vuonna 1999 aloitetut opiskeluni saivat heti ensimmäisen epätoivoisen lukuvuoden jälkeen vuoden tauon varusmiespalveluksen takia. Toinen väli vuosi meni rauhanturvaajana Bosniassa 2005-2006. Näiden kahden merkittävän katkon ympärillä on tapahtunut paljon kaikenlaista: välillä opinnot etenivät yskähdellen, välillä harppauksin; TKY:n lukkarina toimiminen toi myös paljon hyviä kokemuksia ja kesäopinnot HSE:llä (entinen HKKK) ylimääräisen sivuaineen. Tämänhetkiset opiskeluni painottuvat sivu- ja pääaineitteni opintoihin. Lisäksi teen diplomityötäni Työpsykologian laboratoriossa.

Se "virallinen" kuvaus kilpatrickuunasta kuuluu: "Usein hieman edistyneempi tieteenharjoittaja, joka kokemuksensa turvin opastaa ja neuvo killan nuorempia toimijoita." Mitä tämä sitten oikein tarkoittaa? Aika kuluu, ihmiset opiskelevat, jotkut jopa valmistuvat ja toimarit nuorenevat. Killassa on kuitenkin katsottu jo pitemmän aikaa tarpeelliseksi pitää myös vanhoja toimijoita mukana toiminnassa, epävirallisesti tai ihan oikealla toimarinimikkeellä. Kilpatrickuunana haluan tarjota kaikkien kiltalaisten käyttöön ja keskustelujen sytyttäjäksi sitä kokemusta, jota minulle on kertynyt vuosien aikana.

Kilpatrickuunan toimenkuvaa ei ole millään tavoin lukittu, vaan kulloinenkin kilpatrickuuna määrittelee millä tavoin ja missä muodossa tätä toimintaa toteutetaan. Jokaisen kilpatrickuunan toiminta on yhtä värikästä ja omanlaatuista, kuin ovat itse patruunatkin.

Itse näen kilpatrickuunan virkani ensisijaisesti keskustelukumppanina _kaikille_ kiltalaisille; niin valtuustolaisille, toimihenkilöille, hallitukselle, kuin myös ihan killan "rivi"-jäsenille. Rivijäsenellä tarkoitan sellaista SIK:n jäsentä, joka ei (tällä hetkellä) ole mukana killan toiminnassa järjestävänä tai osallistuvana osapuolena. Koska kiltta on kaikkia jäseniään varten ja kaikilla jäsenillä on jonkinlainen yhteys kilttaan (vaikka vain se riippari), niin kaikki yllämainitut kiltaroolit ovat yhtä tärkeitä toiminnassamme.

Käytännön arjessa tulen ylläpitämään tätä keskusteluyhteyttä kirjoittelemalla säännöllisen epäsäännöllisesti kiltalehtemme Sössöön, hengaillemalla kiltiksellä ja yleisesti olemalla tavoitettavissa ja käytettävissä. Lisäksi tarkoitukseni olisi järjestää syksyllä ainakin yksi vähän isompi suunnittelu- ja kehityshanke liittyen killan toimintaan, rooliin ja mahdollisiin muutoksiin näissä.

Mitä sitten en halua tehdä? En todellakaan aio olla mikään moraalitai käytöspoliisi. Jos on painavaa ja tärkeää sanottavaa tai kerrottavaa, niin silloin kilpatrickuunan paukahtaminen on paikallaan. Mikään alituinen paukahteleminen Kokemuksen Norsunluutornista ei ole minun juttuni. Haluan olla avoin kaikille kilttaan liittyville keskusteluille ja toivon että kynnys ottaa yhteyttä meikäläiseen olisi mahdollisimman matala. Muutamia erinomaisia keskusteluja onkin tullut jo käytyä.

Eli jos jokin kiltta-asia mietityttää, niin tule rohkeasti nykaisuamaan hihasta tai laita vaikka mailia! Keskustelu voi jatkua vaikka kahvikupposen ääressä.

-Saku Partanen, Kilpatrickuuna



Toinen tuleminen

Teksti: Venla Pouru

Kuva: Ville Juurikkala Copyright Scene Nation/Spinefarm Records 2007

Uusi Nightwish vakuutti jäähallin laatumetallilla ja efektspektaakkelilla

Kotimaisen metallisen kärkinimi, miehistönvaihdoksellaan puhuttanut Nightwish päätti Suomen kiertueensa loppuunmyytyyn Helsingin Jäähalliin uudenvuodenpäivänä. Monet, kirjoittaja mukaan lukien, suuntasivat konserttiin epävarmoin askelin ja levottomin mielin. Tämä ei johtunut mahdollisesta uudenvuoden juhlien aiheuttamasta jysäristä, vaan paljon enemmän laulajanvaihdon herättämistä kysymyksistä. Odottaisiko meitä bändi, joka olisi vain entisen varjo, vai marssittaisiko kanttori Tuomas Holopainen eteemme uuden uljaan yhtyeen?

Lämppäribändi ei enteillyt hyvää: Indica vaikutti pikemminkin viilentävän kuin lämmittelevän yleisöä. Omassa genressään hyvä keijurock ei uponnut metallinnätkäiseen yleisöön, joka otti bändin vastaan vaisuin aplodein. Hallin feng shui kuitenkin muuttui täysin, kun illan päävelhot astuivat lavalle. Uusi single Bye Bye Beautiful lähetti katkeransuloiset terveiset bändin ex-vokalisti Tarja Turuselle ja sytytti yleisön ilmieliekkeihin. Pelilaudan uusi nappula, ruotsalainen Anette Olzon sai varauksettoman vastaanoton tulkinnalleen ja välispiikeilleen. Uusi keulakuva jutteli mukavia englanniksi ja hellytti suomellaan: Olzon vakuutti olevansa "Arska" vain ja kokeili myös kotimaista kirosanavaliikoa. Laulajan kukkamekkojuttu katsellessa tuli ehkä Turusen eleganssia ikävä, mutta toisaalta stailauksella osoitettiin diivailun aikakauden jääneen taakse.

Toki ehdin kiinnittää huomiota myös konsertin musiikilliseen puoleen. Nightwish tykitti uutta rockimpaa materiaalia ja poimi väliin muutamia klassikoita aiemmilta albumeilta. Uudet kappaleet, kuten hypnoottinen Cadence of her Last Breath, kaunis Amaranth ja etenkin voimakas 7 Days to the Wolves todistivat osaltaan bändin livekuntoa. Rohkeudella esitetyt vanhat kappaleet kuten Sacrament of Wilderness ja Wish I Had an Angel nostivat tunnelmaa, mutta eivät yltäneet Turusen tulkintojen tasolle. Balladit, joihin Turunen aikanaan toi oman erityisen tunnelmansa, eivät myöskään lumonneet entisellä tavalla. Toisaalta livetulkinta Higher than Hopesta oli vaikuttava ja tajunnanräjäytyspotentiaalinen Wishmaster kaikui kuin menneinä aikoina.

Musiikillinen kokonaisvaikutelma ei siis jäänyt pakkasen puolelle, vaan yleisö sai nauttia varsinaisesta rockspektaakkelista, jonka ytimen muodosti 14-minuuttinen Poet and the Pendulum. Mykistävillä efekteillä väritetty draama vei yleisön läpi musiikillisen tunneskaalan: luomisen, kuoleman ja uudelleen syntymän. Viimeistään se todisti Nightwishin paitsi säilyttäneen asemansa, myös nousseen musiikillisesti uudelle tasolle.

Kokonaisuudessaan erikoiseffektit ansaitsevat maininnan: yleisölle tarjottiin lunta, tulta ja myrskyä hengästyttävään tahtiin. Uudenvuoden juhlinta sai jatkoa, kun musiikkia siivittäneet raketit ja pommit räjähtelivät. Paikan valtaaminen eturivin tuntumasta oli varmasti yksi vuoden parhaista valinnoista: liekit kuumensivat kasvoja ja paperisade huumasi ihmiset ympärillä. Visuaaliseen puoleen oli todellakin panostettu, ja se oli hiottu laadukkaasti osaksi show'ta.

Summa summarum: Nightwish siis veti konsertin, josta ei poistuttu epävarmoin askelin ja jota ei hevillä unohdeta. Alkuhämmennyksestä kehittyi ainutlaatuinen konsertti, uuden ja vanhan intohimolla toteutettu kohtaaminen. Bändin uusi aikakausi on alkanut, eikä vanhan perään tarvitse kummemmin haikailla. Tuskin olin ainoa, joka hehkui konsertin tunnelmaa vielä pitkän aikaa jälkeenpäin ja alkoi saman tien odottaa festarikesää ja uutta kohtaamista Nightwishin kanssa.

Meine Studien (und Essen) – OSA 1

Teksti ja kuvat: Juha-Matti Lehtinen

Eräs teekkarismies haluaa kertoa Sinulle näkemyksiään elämästä opiskelijana ja tehdä siinä sivussa herkkuruokaa..

Tässä sitä sitten ollaan! Parempi puolisko lähti viettämään lauantai-iltaa urheiluseuransa pirskeisiin ja itse jäin liian monen lähestyvän tentin johdosta "siivoamaan". On sitä jo tänään tullut luettua runsaanslaisesti, mutta tenttejäkin on sen verran, että pitäisi vielä jaksaa ponnistella ainakin kuvankäsittelyn parissa. Vaan jospa pienen tauon voisین pitää..

Hei sinulle lukija! Olen 4. vuoden TLT-teekkari ja pidän ruuanlaitosta. Opiskelu TKK:lla – joka usein degeneroituu ulkoa opetteluksi – on myös yksi asia, jonka vuoksi minulla on asu-misoikeus vielä reilun vuoden TKY:n betonilähi-össä Otaniemessä. CV:tä vilkaistuaani havaitsen, että harrastan myös itsepuolustusurheilua ja musiikin parissa väsäilyä. Aina ei voi muistaa.

Teekkarielämä on erityisesti tenttien aikaan valintoja täynnä. Luenko lisää, vai menisinkö moikkaamaan kaveria tai vaikkapa kuntoilemaan. Näillä valinnoilla voi olla kauaskantoisia vaikutuksia "käyttäjän" sitä huomaamatta.. Lisää siitä edempänä.

Lukutauolle mars! Mitähän sitä tekisi? Pakko kuitenkin vielä lukea, joten ehkä ei kannata ovesta lähteä ulos. No, laitan ainakin musiikkia taustalle rentouttamaan tätä hetken rauhaa tekstin lukemiselta. Junkie XL:n Today albumista tulee mukavan rauhoittavia kitarsoundeja. Subbari sykkii rauhallisesti viulujen soidessa.. Kellokin on jo 19.00 ja söin viimeksi tänään Dipolissa klo 12 kanankoipia, joista lihaa irtosi ne perinteiset 50 grammaa. Nälkä siis on.. ja! Nyt voi tehdä mitä haluaa! Voi tehdä ihan mistä itse pitää, eikä tarvitse miettiä pitääkö se toinen sienestä tai punajuurista. JES!

Teenpä sitten jotain missä on kaikkea sekaisin, mitä yleensä ei voi tehdä. Miltä kuulostaisi pekonia herkkusieni-ananas-kapriskastikkeessa? Pakko tehdä ihan vain siitä ilosta, että voi. Realisti-minä saa kuitenkin otteen minusta: "Se maistuisi ihan *****". Ok. Mitähän aineksia täällä on? Pekonia, spagettia, homejuustoa, muna, maitoa. Alkaa kuulostaa siltä, että on aika tehdä niin kauan sitten viimeksi tehty, mutta äärimmäisen helppo ja nautinnollinen MIILUNPOLTTAJAN SPAGETTI pienin modifikaatioin.

Valitsin siis tehdä "opiskelijan erikoisen", eli jäädä kotiin syömään, koska on tenttiviikko enkä ole muistanut syödä kynäilyltäni. Tässä vaiheessa voisin sanoa, että harmi. Harmi, että niin monelle tärkeälle tekemiselle, kuten kavereille tai urheilulle jää oman tenttiviikkoni aikana niin vähän aikaa. Miten vetää universaalisti ajatellen hyvä raja sille, kuinka paljon on hyvä opiskella tai lukea tenttiin päivässä? Onko sellaista edes olemassa? Mikä on Sinulle, hyvä lukija, tärkeää elämässäsi? Mikä antaa sinulle turvaa suurimman hädän hetkellä? Tuskin opiskelu...(ellet ole HC-kynäniska). Paljon kysymyksiä - vastaukset sinun on löydettävä itse.

Opiskelijalta saattaa löytyä mitä vaan jääkaapista. Tällä kertaa minulta löytyi jotain tuparilahjana saatua chipotlefluidia, joka on äärimmäisen tullaista, mutta maukasta. Homejuusto ja kerma ovat aina bonuksia, mutta harvemmin tuota kermaa löytyy sattumalta ainakaan allekirjoittaneen jääkaapista. Pesto on vakiinnuttanut paikkansa oman jääkaappini näkyvällä paikalla ja sitä ehdottomasti haluan tähän käyttöä - kuten niin moneen muuhunkin ruokaan.

Teen ruoan ja syön sen. Uskomattoman hyvää! Ja niin vähällä vaivalla.. Oliko kaikki vaivan arvoista? Oli minulle. Pidän ruuanlaitosta ja varsinkin sen tuloksena syntyneen herkun maistelusta. Tuottaako sitten ruuanlaitto minulle turvaa suurimman hädän hetkellä? Aikamoinen Chez Dominique olisin, jos näin olisi. Sen sijaan, ajattelin huomenna jättää kulinariimin vähemmälle ja käydä silloin moikkaamassa sitä kaveria. Aikansa kutakin.



Spagetti Squisito al Confusione (2-4:lle), valmistusaika n. 30 min.



Ainekset:

- spagettia
- paketti tai kaksi pekonia (170g)
- valkosipulia 3-5 kynttä
- 2 keskikokoista tai 1 iso sipuli (-aurinkokuivattuja tomaatteja pieniä paloina)
- pestoa (is a must)
- reilu nokare sinihomejuustoa
- 2 kananmunaa
- 2 dl maitoa tai ruokakermaa
- juustoraastetta muutama desi
- mustapippuria, (suolaa)
- (tabasco, wasabihnaa)

1. Paloittele pekoni suikaleiksi ja sipuli/valkosipuli silpuksi. Laita pekoni pannulle paistumaan täysteihin ja lisää sipulisilppu hetken päästä.
2. Laita spagetti kiehumaan (~300g)
3. Laita valkosipuli lihojen sekaan juuri kun pekoni alkaa näyttää sopivan kypsältä.
4. Kaada valmiin spagetin keitinvedet pois ja lisää loraus öljyä kattilaan, jotta spagu ei tartu reunoihin kiinni.
5. Kaada kuuma pekoni-sipuliseos kattilaan ja pidä huoli siitä, että kattilan levy on vielä n. 70-80 asteinen, jotta seuraava vaihe onnistuu. Esim. täysteillä olleen levyn voi helposti sammuttaa hieman ennen operaatiota, jolloin se hohkaa vielä kuumana.
6. Lisää kananmuna ja maito/kerma nopeasti kattilaan, ja pidä kattilaa levyllä. Sekoita koko ajan, jotta mitään ei pala pohjaan, mutta kananmuna ja kerma koaguloituvat tarpeeksi hyvin. Heitä sekaan lopuksi, mitä jääkaapista löytyy makusi mukaan. Itse laitan pestoa, sinihomejuustoa, mustapippuria (rouhe) sekä hivenen suolaa. Erilaisia tulisia kastikkeita myös laitan usein.
7. Lisää lopuksi juustoraaste, sekoita ja anna sulaa joukkoon. Bon appetit!

Skulttuuria arkeen

Kuten ehkä joskus kaverinkaverin puolitutulta on saattanut kuulla, SIKillä on myös harvinaisen hehkää kulttuuritoimintaa. Ainakin toivoisimme olevan. Tänä vuonna olisi tarkoitus tehdä totta pienistä kulttuuria koskevista pilvinlinnoistamme ja saada hieman eloa Sähköinsinöörikillan kulttuurielämään.

Tapahtumia järjestetään myös täällä Otaniemessä, jottei kaikkein otaantuneimmakaan teekkaripuolikkaan tarvitsisi lähteä kauaksi kokeillakseen mystistä kulttuuria. Muutamaa nimeltä mainitsematonta poikkeusta lukuun ottamatta kulttuuri ei ole koskaan ketään elävältä syönyt. (Pahoittelut van Goghin omaisille.)

Mikä onkaan sen mukavampaa, kuin töherrellä itse ja rupatella samalla mukavassa seurassa? Keskiviikkona 20.2. kello 19 järjestetään ensimmäistä kertaa Muovailuvahakerho. Mukaan kannattaa kaivaa opiskelukiireiden takia kaapin pohjalle pölyttymään jäänyt piirustuslehtiö ja kynänpätkä. Pääasiassa kerhossa on tarkoitus mm. piirrellä ja maalaila oman maun mukaan, mutta myös teemailtoja on luvassa. Esimerkiksi kirjansidontaa kokeillaan kevään mittaan ja omia toiveita kannattaa tuoda esille. Mukaan siis kaikki piirustustaitoiset ja -taidottomat ihmiset.

Oopperasta ja baletista kiinnostuneille pienenä muistutuksena halvat liput. Eli samana päivänä esitettävään näytökseen voi saada hajapaikkaliput huomattavan paljon halvemmalla hakemalla liput kyseisenä aamuna lipunmyyntipisteistä. Eli kymmenelläkin eurolla voi saada hyvät paikat. Kannattaa kuitenkin muistaa, että liput myydään henkilökohdaisesti, joten jokaisen halpalippuja haluavan tulisi olla itse paikalla hakemassa lippuja opiskelijakorttinsa kanssa. Myös TKY:ltä voi käydä ostamassa halvempia avoimia elokuvalippuja.

Ainakin suurimmissa kirjakaupoissa on vielä hetken menossa joulun jälkeen alkaneet alennusmyynnit. Vielä voi siis löytyä opiskelijabudjettiin sopivalla hinnalla hyviä kirjoja itselle tai lahjaksi, kuten A.A. Milnen kirjoja E.H. Shepardin kuvituksella. Kyllä aina löytyy joku, jolle tekee hyvää tutustua Nalle Puhin ja kumppaneiden letkeään elämänfilosofiaan.

Sähköpostin, tekstiviestien ja puheluiden lisäksi kulttuuritoimikunnan tavoittaa nyt myös ircnetistä kanavalta #skulttuuri, jonne voi tulla heittämään ideoita tai muuten vain höpöttämään.

Toivottavasti näemme kulttuurin merkeissä vastaisuudessa,

Kulttuurivastaavat Anna Kankainen ja Heta Närhi



Pähkinänurkka

Albert Einstein kirjoitti 1900-luvulla oheisen arvioituksen ja väitti että 98% maapallon väestöstä ei kykene ratkaisemaan sitä ilman muistiinpanovälineitä. Mihin prosentteihin sinä kuulut?

Einsteinin arvoitus

1. Samalla kadulla on 5 taloa, jokainen talo on erivärinen. Jokaisen talon omistaja on eri kansallisuutta.
2. Talojen omistajista (5) jokainen juo eri juomaa, polttaa erimerkkisiä savukkeita ja omistaa eri lemmikkieläimen.
3. Kenelläkään ei siis ole samaa lemmikkiä, kukaan ei juo samaa juomaa, polta samaa savukemerkkiä eikä ole samaa kansallisuutta kuin toinen.

Kysymys kuuluu: ”**Kuka omistaa kalan?** ”

Faktat:

- Britti asuu punaisessa talossa.
- Ruotsalaisella on koiria lemmikkeinä.
- Tanskalainen juo teetä.
- Vihreä talo on valkoisen talon vasemmalla puolella.
- Vihreän talon omistaja juo kahvia.
- Henkilö joka polttaa Pall Mallia kasvattaa lintuja.
- Keltaisen talon omistaja polttaa Dunhillia.
- Henkilö joka asuu keskimmaisessa talossa juo maitoa.
- Norjalainen asuu ensimmäisessä talossa.
- Henkilö joka polttaa Blendia asuu kissan omistajan naapurissa
- Henkilö jolla on hevonen asuu sen naapurissa, joka polttaa Dunhillia.
- Henkilö joka polttaa Bluemastersia juo olutta.
- Saksalainen polttaa Princea.
- Norjalainen asuu sinisen talon naapurissa.
- Henkilöllä joka polttaa Blendia on naapuri joka juo vettä.

Vastaus on Matin jalkojen välissä sivulla 11.



Hallitus 2008

Kuvassa vasemmalta: Jyrki Luukko, Sini Kinnunen, Marko Miettinen, Henri Haukkovaara, Saara Hyrkkö, Riku Hanhinen, Leni Järvenpää, Jukka Kakkonen, Matti Kuismin, Aleksi Wallenius, Katariina Lassila

Tapahtumakalenteri

Tanssikertaus 13.02.2008 16:00 @ 3A:n pelitila
Pre-Ystävänpäiväsauna 13.02.2008 19:00 @ Gorsu
Øhlhäfv 14.02.2008 18:30 @ Smökki
Potentiaalin Tasaus 87 16.02.2008 19:00 @ Ruotsalais-suomalainen kulttuurikeskus
Morkkissauna 18.02.2008 19:00 @ 3A:n kattosauna
Accenture-excursio 21.02.2008 @ Accenturen pääkonttori, Ruoholahti
YYA-sitsit 26.02.2008 19:00 @ OK20i
Haloped-sauna 04.03.2008 19:00 @ Ossinlinnan sauna
SIK/KIK-tenttikaudenkaato 12.03.2008 19:00 @ OK20
Vanhempain- ja kaverisitsit 15.03.2008 19:00 @ Smökki
Naisten sauna 18.03.2008 19:00 @ Rantsu
Kokkisota 31.03.2008 18:00 @ OK20
Opintoilta 08.04.2008 19:00 @ OK20p
Laulusauna 14.04.2008 19:00 @ Rantsu

Kino TAPIOLA

- pieni suuri leffateatteri -

~ ~ ~

Kino Tapiola on itsenäinen, perinteikäs, tunnelmallinen, kaunis ja kaikin puolin ihana leffateatteri vain vartin kävelymatkan päässä Otaniemestä.

~ ~ ~

Siellä on monipuolinen ohjelmisto, 200 hengen sali, reilusti jalkatila, loistava akustiikka, ja viimeisen päälle viritetty Dolby Digital EX 6.1 -äänentoisto.

~ ~ ~

Henkilökuntakin on mukavaa, sivistynyttä, ystävällistä ja kaunishipiäistä. Samoin markkinointivastaava. Aivan erityisesti markkinointivastaava. Ihan loistotyyppi!

~ ~ ~

Niin ja tosiaan: teekkarikortilla liput aina 6 euroa !

~ ~ ~

Lisätiedot ja ohjelmisto: www.kinotapiola.fi

